

Εναλλακτική Πρωτοβουλία

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΗΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ | ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2011 | enallaktiki.wordpress.com

ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ ΕΙΛΩΤΕΣ ΣΤΟ ΣΚΛΑΒΟΠΑΖΑΡΟ

Μετά την ψήφιση του Μνημονίου και του ν. 3844/2010 (Οδηγία Μπολκενστάιν) άρχισε να δρομολογείται η δήθεν απελευθέρωση των Δικηγόρων που βασικά έχει ως στόχο την εξαθλίωση των μαχόμενων δικηγόρων, αυτοαπασχολούμενων και συνεργατών την απαξίωση του θεσμικού και κοινωνικού μας ρόλου, την υποβάθμιση τη ποιότητας των παρεχομένων νομικών υπηρεσιών και την παράδοση της δικηγορικής ύλης στα δόντια της πλουτοκρατίας. Ακόμα, είναι βέβαιο πως το Μνημόνιο και η Οδηγία Μπολκενστάιν σε συνδυασμό με τις αυξήσεις των ασφαλιστικών μας εισφορών θα οδηγήσει πολλούς συναδέλφους σε όλη την Ελλάδα στην αναγκαστική έξοδό τους από το δικηγορικό λειτουργήμα.

Αποκλειστικά υπεύθυνοι για τον επιχειρούμενο σφαγιασμό μας είναι η Κυβέρνηση και οι Υπουργοί της, καθώς και οι Πρόεδροι των Δικηγορικών Συλλόγων Αθήνας, Πειραιά και Θεσσαλονίκης που συνεπικουρούνται από μερικούς ακόμα Προέδρους Περιφερειακών Συλλόγων και που όλοι μαζί όλο αυτό το χρονικό διάστημα δεν έκαναν τίποτα άλλο από το να επικροτούν ουσιαστικά τα νεοφιλελεύθερα μέτρα της δήθεν απελευθέρωσής μας. Το κατάφεραν αυτό με διάφορες παρελκυστικές και απαράδεκτες συμπεριφορές που δεν συνάδουν με την ιδιότητά

τους, αφού είναι εμφανές ότι ανέβηκαν στο άρμα ιδιοτελών σκοπών τους, εξυπηρετώντας συγχρόνως και τα συμφέροντα της οικονομικής ολιγαρχίας.

Τώρα που συντάσσεται το κείμενο αυτό, έχουμε στα χέρια μας το νομοσχέδιο της ψευδοαπελευθέρωσής μας που είναι αόριστο, αμφιλεγόμενο, θολό αλλά και ύποπτα συγκεκριμένο στους παρακάτω κεντρικούς πυρήνες που παρατίθενται συνοπτικά και είναι οι εξής, σε συνδυασμό και με τα προβλεπόμενα στην οδηγία Μπολκενστάιν:

Επιτρέπεται η διαφήμιση
Τούτο σημαίνει ότι τα γραφεία μεγαλοδικηγόρων καθώς και οι κεφαλαιουχικές και πολυεπαγγελματικές εταιρείες θα έχουν την δυνατότητα μέσω διαφημίσεων να λυμαινούνται σχεδόν το σύνολο της δικηγορικής ύλης.

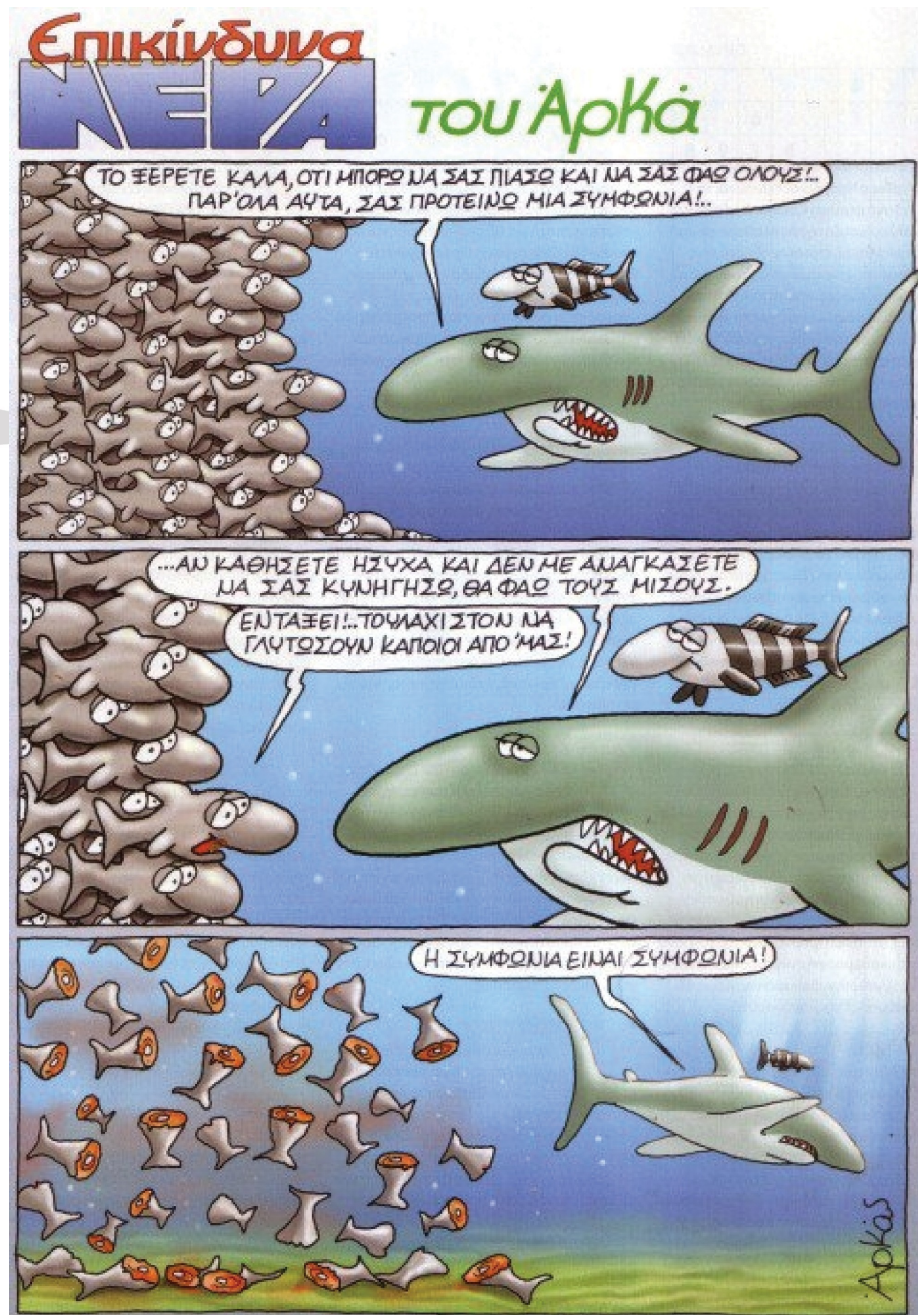
Καταργείται ο γεωγραφικός περιορισμός
Οι επιπτώσεις από την κατάργηση αυτή θα είναι επίσης δυσμενείς για τη συντριπτική πλειοψηφία των δικηγόρων όσο κι αν αυτή καταρχήν φαίνεται να εξυπηρετεί ορισμένους δικηγόρους κυρίως Αθηνών, Πειραιά και Θεσσαλονίκης, με εντολές που ενάγουν και ενάγονται σε περιφερειακούς συλλόγους, με την έννοια ότι θα απαλλάσσονται από την καταβολή προεισπραξίας διπλών παραστάσεων κλπ. Κι αυτό διότι με τη σύσταση

και λειτουργία πολυεπαγγελματικών και κεφαλαιουχικών εταιρειών, θα δίνεται η δυνατότητα στους δικηγόρους που απασχολούνται σ' αυτές να παρίστανται και να δικάζουν σε όλα τα Πρωτοδικεία και τα Εφετεία όλης της Ελλάδος αντί πινακίου φακής, έτσι ώστε όσοι δικηγόροι επικροτούν την άρση αυτή, θα πρέπει μάλλον να περιμένουν την ακόμα περισσότερη μείωση της δικηγορικής τους ύλης.

Ιδρύονται πολυεπαγγελματικές και κεφαλαιουχικές εταιρείες

Α) Τις κεφαλαιουχικές εταιρείες θα δύνανται να τις συστήνουν μη δικηγόροι κεφαλαιοκράτες, οι οποίοι θα προσλαμβάνουν με πενιγρό μισθό δικηγόρους ιδίως νέους, έτσι ώστε θα καρπωθούν το μεγαλύτερο μέρος της δικηγορικής ύλης μειώνοντας συγχρόνως στα ελάχιστα τις αμοιβές των παρεχομένων νομικών υπηρεσιών. Αυτό θα γίνει διότι ένας δικηγόρος μισθωτός με 600 – 700 € το μήνα θα απασχολείται μηνιαία π.χ. με δέκα υποθέσεις, καταθέτοντας πέντε δικόγραφα και εκδικάζοντας άλλα πέντε στο ακροατήριο. Έτσι, η εταιρεία με τη στιγνή εκμετάλλευση του μισθωτού δικηγόρου θα έχει τη δυνατότητα μείωσης αμοιβών για τις 10 συγκεκριμένες υποθέσεις αποκερδαιώντας την υπεραξία της εργασίας του εν λόγω δικηγόρου. Αυτονόητο είναι ότι μετά από δύο – τρία χρόνια οι εταιρείες θα αυξήσουν ανεξέλεγκτα τις αμοιβές αυτές με σκοπό την

ΤΗΣ “ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗΣ”

μεγάλο πλήθος αυτοαπασχολούμενων δικηγόρων θα έχει εξέλθει αναγκαστικά από το επάγγελμα.

(συνέχεια στη σελίδα 2)

ΤΗΝ ΚΡΙΣΗ ΝΑ ΠΛΗΡΩΣΟΥΝ ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΤΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΑΝ! ΝΑ ΔΙΑΓΡΑΦΕΙ ΤΟ ΧΡΕΟΣ – ΟΧΙ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΜΑΣ!

Για χρόνια σε όλη την Ευρώπη, η ΕΕ και οι κυβερνήσεις υπόσχονταν την ανάπτυξη με την πολιτική σκληρής λιτότητας, μαζικών ιδιωτικοποιήσεων, με την «αυτορρυθμιση» των αγορών, με την υπερδιόγκωση του χρηματοπιστωτικού συστήματος και την κερδοσκοπία. Όμως αυτή η πολιτική των υπερκερδών για τους πλούσιους και της συμπίεσης των λαϊκών εισοδημάτων όχι μόνο δεν οδήγησε στην ευημερία, αλλά αντίθετα ήταν αυτή που οδήγησε στο σκάσιμο της φούσκας του σύγχρονου καπιταλισ-

μού, στη βαθύτερη οικονομική κρίση του συστήματος εδώ και 80 χρόνια. Οι ίδιες δυνάμεις σ' όλες τις χώρες, από τα «PIGS» του Νότου μέχρι την Αγγλία και τη Γερμανία, επικαλούνται σήμερα την ίδια ακριβώς πολιτική και για την... έξοδο από την κρίση! Αν η πολιτική τους περάσει, θα μας οδηγήσει σε πλήρη εξαθλίωση, σε μια ακόμα πιο βαθιά και καταστροφική ύφεση, σε μια οικονομική κατάρρευση σαν αυτή που οδήγησε το ΔΝΤ την Αργεντινή ή τη Λετονία.

Στην Ελλάδα, στην προσπάθειά της να εξυπηρετήσει τον ΣΕΒ, την Τρόικα και τους Τραπεζίτες, η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ ξεπέρασε κάθε όριο! Ποτέ άλλοτε τόσο λίγο άνθρωποι, μέσα σε τόσο λίγο χρόνο, δεν επιτέθηκαν στη ζωή τόσο εκατομμυρίων ανθρώπων! Ο «μηχανισμός στήριξης» είναι ένας μηχανισμός επιβολής των πιο βάρβαρων μέτρων που το κεφάλαιο προσπάθησε να επιβάλει 30 χρόνια τώρα. Η κυβέρνηση Παπανδρέου – χέρι χέρι με τη ΝΔ, τη Ντόρα και τους φασίστες του ΛΑΟΣ- ισχυρίζεται ότι

«ζούμε καλύτερα από ότι μας αναλογεί», ότι «πρέπει να κάνουμε θυσιές όλοι για να μη χρεοκοπήσει η οικονομία μας». Δεν μας λέει, όμως, ότι με το που ξέσπασε η κρίση εκεί που δεν είχαν ευρώ για την κοινωνική ασφάλιση και τις συντάξεις βρήκαν δισεκατομμύρια για να στηρίξουν τις φούσκες των τραπεζιτών, με αποτέλεσμα την τεράστια αύξηση του χρέους! Δεν μιλάει για τις τεράστιες ενισχύσεις που δίνει προς το κεφάλαιο. Δεν λέει λέξη για τους αρχιλιηστές τραπεζίτες που ενώ οι ίδιοι δανειζονται με 1% επιτόκιο (με κρατική εγγύηση!) με τη σειρά τους δανειίζουν με 6-7% το δημόσιο. Ξεχνά τις υπέρογκες εξοπλιστικές δαπάνες. Ότι η Ελλάδα είναι η χώρα με την χαμηλότερη φορολογία κεφαλαίου στην Ευρώπη! Μέχρι τώρα προσπαθούσαν να μας αποπροσανατολίσουν με τα «προνόμια του δημοσίου», τα «ρετιρέ των ΔΕΚΟ» και «τους μετανάστες που φέρνουν την ανεργία». Τώρα, με το ΦΠΑ, την «απελευθέρωση», το ασφαλιστικό, όλοι οι δικηγόροι καταλαβαίνουμε ότι η κυβέρνηση έχει κι εμάς και όλη την κοινωνία στο στόχαστρο.

(συνέχεια στη σελίδα 2)

ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ ΕΙΛΩΤΕΣ ΣΤΟ ΣΚΛΑΒΟΠΑΖΑΡΟ ΤΗΣ “ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗΣ”

(συνέχεια από σελίδα 1)

B) Με τον ίδιο τρόπο και τα ίδια αποτελέσματα θα λειτουργήσουν και οι πολυεπαγγελματικές εταιρείες που θα είναι κι αυτές κεφαλαιουχικές με τη διαφορά ότι θα εργάζονται σ' αυτές πλην δικηγόρων και λογιστές, φοροτεχνικοί, συμβολαιογράφοι, μηχανικοί, μεσίτες κλπ κατάσταση που θα είναι ακόμα πιο δελεαστική καταρχήν γι' αυτόν που θέλει να προσφύγει στη δικαιοσύνη ή να αναζητήσει την παροχή ειδικών νομικών υπηρεσιών, ιδίως όταν το αντικείμενο του ενδιαφέροντός του έχει άμεση σχέση και με οικονομικά ή φορολογικά θέματα, αλλά και μεταβιβάσεις ακινήτων κλπ. **Μ' αυτό τον τρόπο καθίσταται άνευ αντικειμένου και η δήθεν απαγόρευση ίδρυσης και δεύτερης έδρας του δικηγόρου πλην αυτής που έχει στο Πρωτοδικείο, όπου είναι εγγεγραμμένος.**

Κατάργηση ελαχίστων αμοιβών
Καταργούνται οι ελάχιστες αμοιβές καθώς και η προεισπραξη των αναγραφόμενων στα τετραπλότυπα παραστάσεων ποσών αμοιβών (π.χ. Ποινικά) κι αντικαθίστανται με τις

“νόμιμες αμοιβές” αντί της προταθείσας “ενδεικτικής τιμής” πιθανά γιατί η ονοματοδοσία αυτή παραπέμπει σε ... εμφιαλωμένο νερό. Τούτο σημαίνει πως θα υφίσταται υποχρέωση καταβολής μόνο του 12% των νομίμων αμοιβών, που ίσως θα είναι προς το παρόν ισόποσο μ' αυτές των ελαχίστων, και το οποίο ποσό που θα αντιστοιχεί στο 12% θα εξασφαλίζει πόρους και βιωσιμότητα στους Συλλόγους και τα ασφαλιστικά ταμεία. **Για αμοιβές που θα υπερβαίνουν τις “νόμιμες” θα πρέπει να συντάσσεται ιδιωτικό συμφωνητικό, το οποίο δεν έχει διευκρινιστεί αν θα κατατίθεται στην αρμόδια ΔΟΥ ή στο Σύλλογο που βέβαια θα σπεύδει, αν ισχύσει το τελευταίο, να τα αποστέλλει στην αρμόδια ΔΟΥ με όλες τις δυσμενείς επιπτώσεις της υποχρέωσης αυτής, δηλ. ελέγχους, εποπτεία, (φορολογικές και ποινικές) κυρώσεις κλπ. Βεβαίως, δεν υπάρχει πρόβλεψη για την απαγόρευση συμφωνίας που θα ορίζει αμοιβή κάτω της νόμιμης.**

Παραστάσεις σε συμβόλαια επί μεταβιβάσεων

Ισχύει προς το παρόν η κατάθεση του ποσού που προβλέπεται ανάλογα με το τίμημα που αναγράφεται στο συμβόλαιο, πλην όμως ο συμπράξας δικηγόρος θα εισπράττει και θα καταθέτει στο σύλλογο το ποσό που παρακρατά ο σύλλογος όπως ισχύει το ποσοστό αυτό σήμερα πχ 45% και που αφορά διαχειριστικά έξοδα, ασφαλιστικά ταμεία, μέρισμα. **Για το υπόλοιπο ποσό μέχρι της συμπλήρωσης της νομίμου αμοιβής ή και πέραν αυτής ο συμπράξας δικηγόρος ελευθέρως (;) θα το καθορίζει με τον ενοτολέα του με ιδιωτικό συμφωνητικό, ώστε να δυνηθεί να το εισπράξει ή να το διεκδικήσει σε περίπτωση μη καταβολής με όλες τις προαναφερόμενες στην προηγούμενη παράγραφο συνέπειες.**

Τέλος με Π.Δ. θα διενεργείται κάθε αναγκαία προσαρμογή στις διατάξεις του παρόντος νόμου και διατάξεων του Κώδικα Δικηγόρων καθώς και οποιαδήποτε άλλο νομοθέτημα τους που αφορά την άσκηση του δικηγορικού επαγγέλματος, έτσι ώστε αφήνεται ορθάνοιχτη η πόρτα για την πλήρη ισοπέδωση κι εξαφάνιση των δικηγόρων και άλωση του δικηγορικού επαγγέλματος από νοπώλια των κεφαλαιουχικών – πολυεπαγγελματικών εταιρειών. Αυτόνοτο γυγάνει πως ό,τι δεν προβλέπεται με το άνω νομοσχέδιο θα επιβληθεί με τα Π.Δ. με σκοπό την πλήρη εναρμόνιση με τα οριζόμενα στην οδηγία Μπολκενστάιν, με αποτέλεσμα την πλήρη συντριβή των μαχόμενων δικηγόρων.

Κάποιοι Πρόεδροι, κι όχι μόνο, ίσως διακατέχονται από ευφορία αφού προς το παρόν εξασφαλίζονται πόροι για τη λειτουργία και βιωσιμότητα των Συλλόγων και ασφαλιστικών ταμείων, πλην όμως οι δικηγόροι και κύρια οι νέοι, οι αυτοαπασχολούμενοι και οι συνεργάτες αφήνονται στην τύχη τους, ρίχνονται στο λάκκο των λεόντων με την προτροπή στην ουσία, “φύγετε από το επάγγελμα ή γίνετε μισθοτοί υπάλληλοι των εταιρειών”.

Χειροκροτητές της κατάργησης ελαχίστων αμοιβών και ευνοούμενοι, συγχρότως, είναι οι Τράπεζες, οι ασφαλιστικές εταιρείες και γενικότερα οι “εταιρικοί” πελάτες, οι οποί-

οι θα αμείβουν τους δικηγόρους – συνεργάτες τους με μισθούς πείνας για διεκπεραίωση υποθέσεων, όπως προσημειώσεις, διαταγές πληρωμής, αγωγές αποζημιώσεων κλπ.

Από όλα τα παραπάνω αποδεικνύεται περίτρανα ότι η “γραμμή” της ηγεσίας για “υπευθυνότητα”, διαπραγματεύση, συνεννόηση, ήπιους τόνους κλπ έχει οδηγήσει τον κλάδο μας στην ήττα καθώς στην πραγματικότητα η γραμμή της διαπραγματεύσης είναι που αφαιρεί διαπραγματευτική δύναμη από τα συνδικαλιστικά μας όργανα. Στις σημερινές συνθήκες που η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ είναι αποφασισμένη να ολοκληρώσει το μεγαλύτερο ταξικό σχέδιο της τελευταίας τριαντακονταετίας, όποιος κλάδος διαπραγματεύεται μαζί της χάνει τα δικαιώματά του.

Μόνο όποιος

ευχक्रούεται

κερδίζει.

ΤΗΝ ΚΡΙΣΗ ΝΑ ΠΛΗΡΩΣΟΥΝ ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΤΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΑΝ! ΝΑ ΔΙΑΓΡΑΦΕΙ ΤΟ ΧΡΕΟΣ – ΟΧΙ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΜΑΣ!

(συνέχεια από σελίδα 1)
Γενικότερα, η κυβέρνηση Παπανδρέου είναι υποχρεωμένη να κινείται σε συνθήκες όπου οι προϋποθέσεις στις οποίες στηρίχτηκε το Μνημόνιο διαψεύδονται. Η διεθνής ανάκαμψη δε φαίνεται ορατή, η ευρωζώνη απειλείται από τις κρίσεις χρέους όλο και περισσότερων χωρών της και οι άρχουσες τάξεις της ΕΕ είναι διχασμένες για τις στρατηγικές διεξόδου που πρέπει να ακολουθήσουν. Ωστόσο, ακόμα κι αν υπάρξει «αναδιάρθρωση» του χρέους ή εκδοθεί το ευρωμόλογο δεν θα εκφραστεί σε μείωση των περικοπών, αλλά σε διαιώνισή τους. Η κυβέρνηση, λοιπόν, δεν προσπαθεί μόνο να εξασφαλίζει τις δόσεις του δανείου, αλλά και να μας καθλωσει σε μια μόνιμη θέση υποζυγίου για τα σχέδια διάσωσης του ελληνικού καπιταλισμού στα πλαίσια της ευρωζώνης, καθώς το ελληνικό χρέος αναμένεται να φτάσει τα 20 δις το χρόνο (40% του προϋπολογισμού), πράγμα που θα το καθιστά μη βιώσιμο. Και όλα αυτά μέσα σε συνθήκες τεράστιας ιδεολογικής κρίσης για τους απολογητές του συστήματος: το τελευταίο τους καταφύγιο είναι η προσπάθεια να μας διασπάσει με το ρατσισμό λέγοντας ότι για την ανεργία και την υποβάθμιση της ζωής μας φταίει οι μετανάστες και όχι οι τραπεζίτες, οι

βιομήχανοι και οι εφοπλιστές!
Για μας το πραγματικό ερώτημα δεν είναι αν θα «χρεοκοπήσει» ή όχι η Ελλάδα, είναι με τι όρους θα το κάνει αυτό. Με τους όρους των αγορών, των τραπεζιτών, των κερδοσκόπων, του ΔΝΤ, του Παπανδρέου και της Μέρκελ ή με τους όρους του κινήματος; Θα δοθούν 19 δις μόνο για τόκους όπως προβλέπει ο προϋπολογισμός του 2011, ή θα δοθούν τα λεφτά για τις ανάγκες μας; Θα αναγκαστούμε να πληρώσουμε και τις θυσίες της τελικής αδυναμίας του ελληνικού δημοσίου να ανταποκριθεί στους τοκογλυφικούς όρους των αγορών και της «βοήθειας» της Τρόικα, ή θα αναγκαστεί το ελληνικό δημόσιο να σταματήσει να πληρώνει τόκους και χρεολύσια στους «επενδυτές» κάτω από την πίεση ενός δυνατού κινήματος και της απειλής της πολιτικής κρίσης και μιας γενικευμένης ανταρσίας; Άλλωστε, η κυβέρνηση αρνείται ακόμα και το λογιστικό έλεγχο του διεθνούς και εγχώριου χρέους. Μας ζητάει δηλαδή συνεχώς νέες θυσίες εν ονόματι ενός δημόσιου χρέους για το οποίο αρνείται πεισματικά να αποκαλύψει κάθε στοιχείο για το πότε πήρε το ελληνικό δημόσιο αυτά τα δάνεια, για ποιο λόγο, από ποιους και «πού πήγαν τα λεφτά». Το αίτημα μας

είναι η άμεση παύση εξυπηρέτησης του δημόσιου χρέους και η συνολική του διαγραφή. Οι τραπεζίτες και οι κερδοσκόποι, άλλωστε, έχουν πάρει μέχρι τώρα τα “λεφτά τους” μέσα από το σύστημα των τόκων δυο και τρεις φορές πίσω. Και αυτό το ξέρουν πολύ καλά και η κυβέρνηση και οι δανειστές “μας”.

Μπορούμε να νικήσουμε! Αν ο λαός της Τυνησίας, με τους δικηγόρους στην πρώτη γραμμή, μπόρεσε να ανατρέψει μία σιδερόφρακτη δικτατορία τριάντα χρόνων και να εμπνεύσει τους εργάτες και τη νεολαία σ' όλη τη Μέση Ανατολή, δεν υπάρχει κανένας λόγος για να μην ακολουθήσουμε τον ίδιο δρόμο! Οι δικτατορίες των αγορών πρέπει και μπορούν να έχουν την ίδια τύχη με τις δικτατορίες των τανκς! Πρέπει να τους ανατρέψουμε, ρίχνοντας την κυβέρνηση και κάθε επίδοξο διαχειριστή της ίδιας πολιτικής, πετώντας έξω την

ΕΕ και το ΔΝΤ, επιβάλλοντας παύση πληρωμών και διαγραφή του χρέους, εθνικοποίηση των τραπεζών κάτω από εργατικό έλεγχο, καθώς και δραστηκή φορολογία του κεφαλαίου. Απαιτείται σήμερα ένας πραγματικός ξεσηκωμός, ένα παλλαϊκό μαζικό κίνημα νίκης και ανατροπής, που θα προκαλέσει έναν κοινωνικό σεισμό, σήμερα.

Σε αυτή την προσπάθεια θα δώσει όλες της τις δυνάμεις η **Εναλλακτική Πρωτοβουλία.**

Για να γραφτεί η Ιστορία με ανυπακοή και σύγκρουση με το σύστημα του κέρδους και της εκμετάλλευσης!

Ελάτε να δώσουμε αυτή τη μάχη μαζί μέχρι τη **νίκη!**

2008-2011: ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΔΡΑΣΗΣ

Επειδή η Εναλλακτική Πρωτοβουλία δεν εμφανίζεται μόνο παραμονές εκλογών, όπως κάνουν οι άλλες παρατάξεις, **σας παρουσιάζουμε τα κυριότερα σημεία του απολογισμού δράσης της Εναλλακτικής Πρωτοβουλίας της τριετίας 2008-2011.** Προσπαθήσαμε να είμαστε κοντά στους συναδέλφους, να τους ενημερώνουμε για ότι συνέβαινε στο Σύλλογο και στις συνεδριάσεις του ΔΣ και να έχουμε δράση προς όφελός τους, ενάντια στη γραφειοκρατική και συμβιβασμένη αντίληψη που είχε η πλειοψηφία του ΔΣ, υπό την καθοδήγηση Λαμπρζίδη, Βαλεργιάκη, Γεωργιά, Ραδίση, Κοτζαμανίδη. **Αλλωστε, από μία πλοήγηση στο blog της παράταξης, θα διαπιστώσετε τη δράση μας την τριετία που μας πέρασε.**

2008

2-3 Μαρτίου 2008: Κατά τη διεξαγωγή του β' γύρου των Δικηγορικών Εκλογών μαζεύουμε υπογραφές για τη διεξαγωγή ΓΣ ενόψει των απειλούμενων επόδων ασφαλιστικών αλλαγών. **12-3-08:** Συμμετοχή στην πορεία ενάντια στο ασφαλιστικό v/σ.

18-3-08: Καθοριστική παρέμβαση στη ΓΣ του Συλλόγου, όπου αποφασίζεται αποχή με μαζική συμμετοχή συναδέλφων (περίπου 1000). **20-3-08:** Αποκλεισμός των Δικαστηρίων με πρωτοβουλία της Εναλλακτικής, ενάντια στο ασφαλιστικό v/σ. Πορεία δικηγόρων μέσα στο Δικαστικό Μέγαρο. Την ίδια ημέρα **δυναμική παρέμβαση στο Α' Τριμ. Πλημ. 4 συναδέλφων της Εναλλακτικής**, σε δίκη αυτοφώρου, όπου ο Πρόεδρος κ. Κουτσοχρήστος δεν έδινε αναβολή λόγω αποχής των δικηγόρων. Εν ολίγοις κάναμε γνωστό στον κ. Πρόεδρο ότι δεν υπήρχε περίπτωση να δικάσει την ημέρα εκείνη. Η υπόθεση αναβλήθηκε, όμως ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου, για λόγους εκδίκασης, πλαστογραφώντας τα πρακτικά, οδήγησε τους 4 συναδέλφους ενώπιον του κ. Εισαγγελέα, ο οποίος άσκησε δίωξη εναντίον τους για διατάραξη συνεδριάσεως Δικαστηρίου. **Ήδη εκκρεμεί ο ορισμός δικασίμου. Οι συνάδελφοι απάντησαν με υποβολή μήνυσης κατά των τριών μελών της Έδρας για πλαστογραφία πρακτικών.** Συνεχίζεται εδώ και 3 περίπου χρόνια (!!!!!) η προκατα-

ρκτική εξέταση κατά των συγκεκριμένων δικαστών. **1-4-08:** Γ.Σ. με συμμετοχή 1600 συναδέλφων. Αποφασίζεται αποχή για το ασφαλιστικό μέχρι 15/04 με πρόταση της Εναλλακτικής. **7-4-08: ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΜΕΡΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΔΣΘ.** Κατάληψη των Δικαστηρίων με απόφαση της ΓΣ, την οποία δεν αναγνώρισε κατά πρω-

τοβουλίας). **Απρίλιος 2008:** Αίτηση στο ΔΣ για να συζητηθεί το θέμα της θέσπισης αμοιβής των «συνεργατών». Το θέμα βρίσκεται τρία χρόνια στην Η.Δ. και δεν συζητήθηκε με αποκλειστική ευθύνη του προέδρου Λαμπρζίδη. **21-4-08: Στήνουμε το blog της Εναλλακτικής (<http://enallaktiki.wordpress.com>),**

7/4/08 6πμ Κατάληψη των Δικαστηρίων με απόφαση Γενικής Συνέλευσης του ΔΣΘ

τοφανή τρόπο η πλειοψηφία του ΔΣ. **Συγκρούσεις συναδέλφων με Νέα ΓΣ** η οποία προπαγανδίζεται μόνο από την Εναλλακτική (το ΔΣ σιωπά επιδεικτικά). Ελλείπει απαρτίσας κλείνει ο αγώνας κατά του ασφαλιστικού με μεγάλες ευθύνες της ηγεσίας του ΔΣΘ. **11-6-08:** Αποχή του ΔΣΘ ως διαμαρτυρία για τη δίωξη των 4 συναδέλφων της Εναλλακτικής (περίπτωση Κουτσοχρήστου). **Νοέμβριος 2008:** Η Εναλλακτική προσφέρει αρωγή στα αιτήματα των κρατουμένων, οι οποίοι εξηγείρονται στις φυλακές όλες της χώρας για καλύτερες συνθήκες και κατάργηση των πειθαρχικών μέτρων. **24-11-08:** Διοργάνωση εκδήλωσης για τα δικαιώματα των κρατουμένων. **6-12-08: Δολοφονία Γρηγορόπουλου.**

Τα μέλη της Εναλλακτικής συμμετέχουν από την πρώτη στιγμή στην εξέγερση. Συγκροτούν ομάδα νομικής βοήθειας και στηρίζουν την **κατάληψη του Κτιρίου της Διαγωνίου**, που έμελλε να γίνει το κέντρο της εξέγερμένης νεολαίας στη Θεσσαλονίκη. Για 20 ημέρες συμμετέχουν σε όλες τις διαδηλώσεις που έλαβαν

το οποίο τα τρία αυτά χρόνια έχει δεχθεί 40.000 επισκέψεις. **3-5-08:** Νέα ΓΣ η οποία προπαγανδίζεται μόνο από την Εναλλακτική (το ΔΣ σιωπά επιδεικτικά). Ελλείπει απαρτίσας κλείνει ο αγώνας κατά του ασφαλιστικού με μεγάλες ευθύνες της ηγεσίας του ΔΣΘ. **11-6-08:** Αποχή του ΔΣΘ ως διαμαρτυρία για τη δίωξη των 4 συναδέλφων της Εναλλακτικής (περίπτωση Κουτσοχρήστου). **Νοέμβριος 2008:** Η Εναλλακτική προσφέρει αρωγή στα αιτήματα των κρατουμένων, οι οποίοι εξηγείρονται στις φυλακές όλες της χώρας για καλύτερες συνθήκες και κατάργηση των πειθαρχικών μέτρων. **24-11-08:** Διοργάνωση εκδήλωσης για τα δικαιώματα των κρατουμένων. **6-12-08: Δολοφονία Γρηγορόπουλου.**

ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

Τα μέλη της Εναλλακτικής συμμετέχουν από την πρώτη στιγμή στην εξέγερση. Συγκροτούν ομάδα νομικής βοήθειας και στηρίζουν την **κατάληψη του Κτιρίου της Διαγωνίου**, που έμελλε να γίνει το κέντρο της εξέγερμένης νεολαίας στη Θεσσαλονίκη. Για 20 ημέρες συμμετέχουν σε όλες τις διαδηλώσεις που έλαβαν

χώρα στη Θεσσαλονίκη. **22-12-08:** Η Εναλλακτική καταγγέλλει από την πρώτη στιγμή την επίθεση στην Κ. Κούνεβα και συμμετέχει στην πρωτοβουλία που δημιουργήθηκε.

2009

10-1-09: Συμμετοχή σε πορεία στην Πτολεμαΐδα ενάντια στην χουν-

νίες στο Κτίριο της Διαγωνίου, με μεγάλη συμμετοχή συναδέλφων. **1.2.3-5-09:** Παρέμβαση στην Ολομέλεια της Ξάνθης. **20-5-09:** Έντονη αποδοκιμασία του Υπουργού Δικαιοσύνης Δένδια, στην επίσκεψή του στο ΔΣΘ, κυρίως για την περιστολή των ατομικών δικαιωμάτων και τον κουκουλονόμο. **Μάιος '09:** Με αποφασιστική παρέμβαση του Προέδρου της Επιτροπής Μεταναστευτικής Πολιτικής (μέλος Εναλλακτικής) λύνεται το θέμα της απίστευτης ταιλαιπωρίας των συναδέλφων, οι οποίοι υποβάλλουν συνδράμουν αιτήσεις για πολιτικό άσυλο. **25-5-09:** Μόνο η Εναλλακτική διαμαρτύρεται για τους μειωμένους διορισμούς ενόψει ευρωεκλογών. **Απρίλιος – Ιούνιος '09:** Ξεκινάμε μεγάλο αγώνα για τις οικονομικές δαπάνες του ΔΣΘ. Αποκαλύπτουμε ότι τεράστια χρηματικά ποσά διατίθενται για ταξίδια στο εξωτερικό (δήθεν αποστολές), πολυάριθμες εκδηλώσεις με πανάκριβους μπουφές, φιλοξενίες εκατοντάδων καλεσμένων και ανακατασκευή τριών αιθουσών δικηγόρων (30.000€ η καθεμία). Μαζεύουμε περίπου 600 υπογραφές για ΓΣ, με θέμα τα οικονομικά, η οποία ορίζεται για τις 23/06, πλην όμως δεν πραγματοποιείται ελλείψει απαρτίας, καθώς το ΔΣ δεν την προπαγάνδισε καθόλου. **Σεπτέμβριος-Οκτώβριος '09:** Εναντιωνόμαστε σθεναρά στη μίσθωση χώρου για βιβλιοθήκη εκτός Δικαστηρίων και στο «ξεπούλημα» του Κτιρίου της Διαγωνίου στο Ταχ.Ταμ. Τελικά μόνο η Εναλλακτική ψηφίζει κατά της παραχώρησης της Διαγωνίου στο Ταχ.Ταμ. και της **μίσθωσης νέας βιβλιοθήκης με μηνιαίο μίσθωμα 3.600€** ενώ χρειάστηκε και ανακατασκευή του χώρου που κόστισε περίπου 300.000€ (τα ακριβή νούμερα δεν δόθηκαν ποτέ). **7-11-09:** «Θερμή» υποδοχή στον Υπουργό Καστανίδη στην επίσκεψή του στον ΔΣΘ, στον οποίο παραδώσαμε υπόμνημα με τις θέσεις των δικηγόρων και του υπενθυμίσαμε τη δήλωσή του ότι ο «κουκουλονόμος» είναι **αντισυνταγματικός**. Μετά από 1,5 χρόνο ο «κουκουλονόμος» δεν καταργήθηκε και πολλοί οδηγούνται ενώπιον των Αρχών για κακούργημα εξαιτίας του νόμου αυτού.

(συνέχεια στη σελίδα 9)

2^η Κυριακή των εκλογών**του 2008:**

Παραπλανητική υπόσχεση του Μανόλη Λαμτζίδα ότι η πρώτη προτεραιότητά του είναι το ασφαλιστικό.

Μέσα Μαρτίου 2008: Συγκρότηση του διοικητικού συμβουλίου και του προεδρείου του ΔΣΘ με παράλληλη δημιουργία της πλειοψηφίας των 13 στο διοικητικό συμβούλιο. Αποτελείται από τους Λαμτζίδα, Κωστατζίκη, Τσαραμπουλίδη, Αχτσιδου

«υπόλοιπους» δεν τολμούν να αποκαλέσουν τη δολοφονία, δολοφονία. Ο Βαλεργάκης πρωτοστατεί στην μη έκδοση ψηφίσματος. Οι Αντωνιάδης και Κουτσός καταγγέλλουν την κατάληψη της «Διαγωνίου» από αγωνιστές με συμμετοχή δικηγόρων ως ορμητήριο εμπρησμών και τόπο κατασκευής μολότωφ. Ο Λαμτζίδης σε απόγνωση. Η πλειοψηφία του ΔΣ αποφεύγει την ουσία αποφασίζοντας να τοποθετηθούν **στόρια στη Δια-**

ότι επιτίθεται σαν Ταλιμπάν με στείρα αντιπολίτευση κατά των παραπάνωδημιουργικών δυνάμεων του συλλόγου (!!!).

Ιούλιος 2009: Απόφαση των Λαμτζίδα, Μυλωνά, Γεωργιά, Κοτζαμανίδη, Βαλεργάκη, Τσαραμπουλίδη, Κωστατζίκη, Αχτσιδου, Μακρή, Ραδίση για δαπάνη 650.000€ για τη μετεγκατάσταση και ανακατασκευή της βιβλιοθήκης και της αίθουσας του συμβουλίου. **Εκμισθώνεται** το ισόγειο της Δια-

χρονικό διάστημα αν δεν υποβάλλει φάκελο η Διοίκηση γιατί δέχεν η διοίκηση είναι καλοπροαίρετη.

Μάρτιος 2010: Ο Μανόλης Λαμτζίδης δηλώνει ότι οι Δικηγόροι μάλλον **αποφεύγουν** την επιβολή ΦΠΑ στις υπηρεσίες τους.

Απρίλιος 2010: Το ΔΣ (Λαμτζίδης,

συμμαχίας.

Η διοίκηση του ΚΑΔΙΘ (Τσαραμπουλίδης) ενημερώνει για την απώλεια εκατοντάδων χιλιάδων ευρώ λόγω αποτυχημένων επενδύσεων στην ΑΣΠΣ.

Ιούνιος 2010: Ο Λαμτζίδης διαβεβαιώνει μέσω του «ΕΘΝΟΣ» ότι δεν υπάρχει διάσπαση απόψεων μεταξύ περιφερειακών και κεντρικών συλλόγων.

Αποχές κατά του ΦΠΑ. Υπονόμευση της πιο κρίσιμης αποχής απέναντι στην επιβολή ΦΠΑ με μπροστάρη τον Γεωργιά.

Σεπτέμβριος 2010: Σίριαλ επιστο-

τα βιογραφικά των κυριότερων παραγόντων της προηγούμενης τριετίας

(τον αντικαταστάτη της Αλεξόπουλο) Βαλεργάκη, Ράπη, Σεραϊδου, Μυλωνά, Γεωργιά, Ραδίση (τον αντικαταστάτη του Βάρδα), Κοτζαμανίδη, Μακρή και Νάνο (και τον εκάστοτε αντικαταστάτη του από την ACTUS).

Μάρτιος – Απρίλιος 2008 : Η πλειοψηφία υπονομεύει τους αγώνες. Σημαντικότερα σημεία: Η **φίμωση** και ο **τραμπουκισμός** στην αντίθετη άποψη. Η κήρυξη «του **αντάρτικου του καλοκαιριού**». Η ανάγκη της **δήθεν ενότητας**. Αθρόες άδειες από τον Γεωργιά με την προστασία των υπόλοιπων.

Μάιος 2008: Κλείνουν οι αγώνες των δικηγόρων Θεσσαλονίκης μετά από μία συνέντευξη ντροπής και αίσχους με **προσωπικές εξυβρίσεις** κατά των μελών της Εναλλακτικής όπως: «Σας ταΐζει ο μπαμπάς», «Σας πονάει τώρα». Οι Παναγοπούλου, Γούλα, Ραδίσης, Μελανεφίδου, Αντωνιάδης, Κουτσός, Βελιτζέλου, Κωνσταντίνου, Σιδηροπούλου, Καρκάλης εκδηλώνουν **την ταύτισή τους** με την πλειοψηφία του ΔΣ στα σημαντικότερα ζητήματα της δικηγορίας. Συγκροτείται «**επιτροπή σοφών**». Μοναδικό έργο της ένα GALA με πλούσιο catering.

Φθινόπωρο 2008: Συγκρότηση επιτροπών με μοίρασμα οφίτσιων: Ο **Μακρής** παίρνει το «ΕΝΩΠΙΟΝ». Προβάλλονται μόνο οι θέσεις της πλειοψηφίας μέσα από κείμενα των ίδιων ή δικηγόρων του περιβάλλοντός τους. Ο Λαμτζίδης χρησιμοποιεί το «ΕΝΩΠΙΟΝ» για να επιτεθεί στην αντιπολίτευση. Εφαρμογή του ασφαλιστικού με την ανοχή της συνδικαλιστικής ηγεσίας. **Δεκέμβριος 2008:** Δολοφονία Γρηγορόπουλου από ειδικό φρουρό. Η πλειοψηφία του ΔΣ μαζί με

γόνιο .

Ιανουάριος 2009: «Απαρατήρητη» η ανακήρυξη διορισμών **συμβούλων επενδύσεων** στα ασφαλιστικά ταμεία.

Μάρτιος 2009: Απαράδεκτη και φασιστικής έμπνευσης **λογοκρισία** στο ποίημα του Τζαμαδάνη «Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΜΙΑΣ ΚΑΤΣΑΡΙΔΑΣ» από την Επιτροπή Πολιτισμού με επικεφαλής τον **Μυλωνά** και τον πλέον yesman της δεξιάς Μανόλη Λαμτζίδα.

Απόφαση του δ.σ. να στηρίζει τους νέους δικηγόρους μέσω του **διανεμητικού λογαριασμού**. Η επιτροπή (Ράπη) για τους νέους δικηγόρους δεν ξανασυνεδρίασε και το δ.σ. **δεν συζήτησε ποτέ** την εισήγησή μας για τη θέσπιση ελάχιστης αμοιβής των συνεργατών.

Απρίλιος 2009: Χρηματοδότηση με 6.000€ του συλλόγου συνταξιούχων δικηγόρων δήθεν για **λειτουργικά έξοδα και καφέδες** ενώ δόθηκαν για τον υπάλληλο του συλλόγου συνταξιούχων που πληρώνεται «μαύρα». Η διατύπωση όμως για την πληρωμή του υπαλλήλου σβήστηκε από τα πρακτικά με **νοθεία**. Η **πλειοψηφία του ΔΣ** με εισήγηση του Γεωργιά αποφασίζει την τοποθέτηση 3.000.000 € προθεσμιακών χωρίς ενημέρωση του συμβουλίου για τα επιτόκια.

Ιούνιος 2009: Η ως άνω πλειοψηφία του ΔΣ **διαλύει το οικονομικά με χρηματοδοτήσεις - ρουσφέτια** με σκοπό τις δημόσιες σχέσεις (βλ. Μοναστήρια) και την **ψηφοθηρία** (συλλογικότητες γύρω από τον ΔΣΘ). Δημιουργείται **έλλειμμα** μεταξύ εσόδων και εξόδων. Ο Γεωργιάς ως **ταμίας** υποδεικνύει συγκεκριμένο **ακίνητο** για αγορά αξίας **εκατομμυρίων ευρώ**.

Επίθεση του Λαμτζίδα κατά της Εναλλακτικής, την οποία κατηγορεί

γωνίου στο ΤΤ (Λαμτζίδης, Μυλωνάς, Γεωργιάς, Κοτζαμανίδη, Τσαραμπουλίδης, Βαλεργάκης, Κωστατζίκη, Αχτσιδου, Μακρής, Κουτσός, Βελιτζέλου, Ράπη) με συνέπεια να χάσουμε το σημείο

αναφοράς και επικοινωνίας με την πόλη.

Αύγουστος

2009: Δελτίο Τύπου της **Ολομέλειας** ότι «Τα όσα αναφέρονται σε σχέση με το προβαλλόμενο

άνοιγμα των κλειστών επαγγελματιών, βάσει της Οδηγίας

περί Υπηρεσιών στην Εσωτερική Αγορά, **δεν αντιστοιχούν με την πραγματικότητα** όσον αφορά στους δικηγόρους

Σεπτέμβριος 2009: Απόρριψη προτάσεων της Εναλλακτικής για μεγαλύτερη συμμετοχή Δικηγόρων στις **βουλευτικές εκλογές** με συνέπεια: εξαντλητική εργασία για τους δικαστικούς αντιπροσώπους εύκολο μεροκάματο για τους αστυνομικούς

Δεκέμβριος 2009: Συνέχεια του Δεκεμβρη 2008 **οι παρατάξεις των Λαμτζίδα, Βαλεργάκη, Αντωνιάδη, Γεωργιά, Ραδίση και ACTUS** δεν επιτρέπουν στην Εναλλακτική **συνέντευξη τύπου** στη Διαγωνία σχετικά με τις προσαγωγές στις δηλώσεις μνήμης του **δολοφονηθέντος δεκαπεντάχρονου**.

Φεβρουάριος 2010: Πρόταση του Λαμτζίδα για την τροποποίηση του **ΚωδΔικΔιοικ** υπέρ της αναβολής της διοικητικής δίκης για μεγάλο

Βαλεργάκης, Κοτζαμανίδη, Γεωργιάς, Μυλωνάς, Τσαραμπουλίδης, Μακρής, Σιδηροπούλου, Γούλα, Παναγοπούλου, Βελιτζέλου, Σεραϊδου, Ράπη, Βάρδας, Αλεξόπουλος και Ψαρρής) **αρνείται** την εισήγηση

20/3/08 Αποκλεισμός Δικαστηρίων και πορεία εντός του Μεγάρου

-πρόταση του συμβούλου της Εναλλακτικής για σύγκληση γ.σ. μετά από συλλογή πεντακοσίων υπογραφών. Αναβολή της γ.σ. με το πρόσχημα σύγκλησης Ολομέλειας. Η γ.σ. συγκαλείται. Το δ.σ. μεθοδεύει την χαμηλή προβολή της και δεν τονίζει τη μεγάλη σημασία της με συνέπεια την **έλλειψη απαρτίας**.

Η συνδιοικούσα πλειοψηφία αγοράζει χρόνο και καλεί τον Τσουρούλη σχετικά με την οδηγία Μπόλκενσταϊν. Ο Τσουρούλης καθησυχάζει. Η πλειοψηφία μετακυλίζει τον **εφησυχασμό** στους Δικηγόρους.

Ψηφίζεται η οδηγία από την βουλή. Ο Λαμτζίδης χρησιμοποιώντας το email του ΔΣΘ προσπαθεί να **διασπάσει** πάλι την Εναλλακτική. Υπονόμευση των αγώνων χορηγώντας **αθρόες άδειες**. Πρωταγωνιστεί ο Γεωργιάς με την στήριξη της

λών Λαμτζίδα προς τον Παξινό για σύγκληση Ολομέλειας. Άρνηση σύγκλησης γ.σ. από ολόκληρο το ΔΣ μετά την επιβολή του ΦΠΑ, του νέου ασφαλιστικού, και της **οδηγίας Μπόλκενσταϊν**.

Ιανουάριος 2011: Ραδίσης και Γεωργιάς ανακοινώνουν τη **συνεργασία** τους για τις εκλογές.

Υποκρισία Μακρή. Άρθρο στο Ενώπιον με αγωνία αν οι δικηγόροι έχουν έτοιμες δυνάμεις και επιχειρήματα ;;;;

Επιστολή από **Αντωνιάδη και Κουτσό** για σύγκληση γ.σ. Όλο το προηγούμενο διάστημα **πολεμούσαν** τη σύγκλησή της.

Με συναδελφικούς

χαιρετισμούς

Οι κινδυνολόγοι

ΕΠΙΒΟΛΗ ΚΑΙ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΤΟΥ Φ.Π.Α.*

*** (Φόρος Πολυτελούς Ανεργίας)**

Πριν 12, περίπου, μήνες οι Πρόεδροι των Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος πρωτοστατούντων των Προέδρων Αθηνών, Πειραιά και Θεσ/νίκης εφισύχαζαν τους εαυτούς τους, τα μέλη των ΔΣ και τους δικηγόρους ως προς την επαπειλούμενη τότε επιβολή ΦΠΑ στις παρεχόμενες από τους δικηγόρους κάθε είδους νομικές υπηρεσίες.

Ο Καστανίδης, ο ανεπάγγελτος Υπουργός, εκμεταλλευόμενος την ιδιότητά του και τη λαϊκιστική συμπεριφορά του, “γάιδευε” τους Προέδρους εμφανιζόμενος ως ο καλός της ληστρικής παρέας της Κυβέρνησης ρίχνοντας τις όποιες ευθύνες για επιβολή ΦΠΑ στον κακό Παπακωνσταντίνου. Ο Λαμτζίδης στις συνεδριάσεις του ΔΣ του Συλλόγου μας διαβεβαίωνε σχεδόν για την αποφυγή επιβολής ΦΠΑ, όπως έκανε και σε εκδήλωση για το ασφαλιστικό που διεξήχθη στην αίθουσα της Τράπεζας Πειραιώς στην Κατούνη. Πλην, όμως, ο ΦΠΑ και δη σε ποσοστό 23% επεβλήθη βίαια από 1η Ιουλίου 2010.

Κι ενώ στις μέχρι τότε Ολομέλειες των Προέδρων των Δικ. Συλλόγων είχαν ληφθεί αλληπάλληλες αποφάσεις, με τις οποίες αμετακίνητα παρέμενε στο διεκδικητικό πλαίσιο η μη θέσπιση του απαράδεκτου αυτού νέου χαρατσιού στις δικηγορικές αμοιβές, έσπευσε ο Λαμτζίδης να διοργανώσει σεμινάρια εκμάθησης έκδοσης παραστατι-

κών με την προσθήκη νέου ΦΠΑ επιστρατεύοντας όχι μόνο τον προϊστάμενο του οικονομικού τμήματος του Συλλόγου μας, αλλά και ιδιώτες φοροτεχνικούς της επιλογής του αποκλειστικά, οι οποίοι μοίραζαν στους δικηγόρους διαφημιστικά φυλλάδια των προσφερομένων λογιστικών υπηρεσιών τους έναντι σχετικής αμοιβής.

Αποτέλεσμα της αδράνειας, απραξίας, εθελουφίας, συνδιαλλαγής, ηττοπάθειας και συμβιβασμού του Λαμτζίδα και των λοιπών Προέδρων της “τρίκας” (Παξινού και Μανουσάκη) ήταν η “αναίμακτη” θέσπιση και εφαρμογή ΦΠΑ στις δικηγορικές αμοιβές μας που μας οδηγεί σε νέα συρρίκνωση του εισοδήματός μας αφού ο νέος πρόσθετος φόρος αποτελεί για αρκετούς εντολείς μας λόγο αναβολής ή αναστολής διεκπεραίωσης ή και ματαίωσης των υποθέσεών τους και σ’ άλλες περιπτώσεις μας εξαναγκάζει στην ολική ή μερική απορρόφησή του, ενώ ταυτόχρονα μας υποχρεώνει να προστρέχουμε σε λογιστή για την τακτοποίησή του στις αρμόδιες ΔΟΥ (σύνταξη ειδικών εντύπων, υπολογισμό και καταβολή του). Συγχρόνως νοιώθουμε ακόμη περισσότερο τους εισπρακτικούς φορολογικούς μηχανισμούς να μας πιέζουν και να μας απειλούν με διοικητικές κυρώσεις (πρόστιμα κλπ) σε περίπτωση λαθών από αμέλεια, ενώ θεσπίζονται και ενεργοποιούνται και

ποινικοί μηχανισμοί δίωξης μας για τους παραπάνω λόγους.

Η επιβολή ΦΠΑ στις νομικές υπηρεσίες και μάλιστα στο δυσβάστακτο ποσοστό του 23% επί της αμοιβής μας, προσκρούει ευθέως σε διατάξεις του Συντάγματος, της ΕΣΔΑ και του Διεθνούς Συμφώνου του ΟΗΕ για τα Ατομικά Δικαιώματα, κατοχυρωμένου του δικαιώματος της ελεύθερης και ακώλυτης πρόσβασης στη Δικαιοσύνη. Σύμφωνα με τις διατάξεις αυτές, πολύ συνοπτικά, κατοχυρώνονται: το δικαίωμα παροχής έννομης προστασίας από τα δικαστήρια, όπου ο καθένας μπορεί να αναπτύξει σ’ αυτά ελεύθερα τις απόψεις για τα δικαιώματα και τα συμφέροντά του, όπως ο νόμος ορίζει. Η ισότητα των Ελλήνων ενώπιον του νόμου που πρέπει να είναι αναλογική. Το δικαίωμα της ελεύθερης και ακώλυτης πρόσβασης στη Δικαιοσύνη (αστική, ποινική, διοικητική, πειθαρχική διαδικασία). Η ανάθεση του κατηγορούμενου σε συνήγορο της εκλογής του της υπεράσπισής του.

Σύμφωνα με τις παραπάνω διατάξεις ο νόμος πρέπει να απαγορεύει κάθε διάκριση και να εγγυάται σε όλα τα πρόσωπα ίση και αποτελεσματική προστασία έναντι κάθε διάκρισης ιδίως λόγω φυλής, εθνικής και κοινωνικής προέλευσης, περιουσίας, ή άλλης κατάστασης. Ακόμη, η προστασία αυτών των

δικαιωμάτων υλοποιείται με την καταρχήν αδάπανη, ακώλυτη και ανέξοδη οικονομικά προσφυγή στα δικαστήρια. Η επιβολή οικονομικών υπερογκών και αήθων ποσών ως φορολογία του πολίτη, βαπτίζομενου “καταναλωτή”, όταν καταφεύγει στην παροχή δικηγορικών υπηρεσιών ουσιαστικά καταλύει το δικαίωμα (ή το περιορίζει μόνο υπέρ των οικονομικά ισχυρών) προσφυγής σε συνήγορο και κατ’ επέκταση σε προσφυγή στα δικαστήρια για δίκαιη δίκη.

Πέρα από τα παραπάνω πρέπει να τονισθεί ότι ο ΦΠΑ ουσιαστικά και νομικά είναι ένας φόρος που αφορά το εμπόριο και επιβάλλεται τελικά και στο καταναλωτή ως τελειοποιούμενο προϊόν. Η επιβολή του παραγάγει απ’ τον παραγωγό και στη συνέχεια με τη μεσολάβηση αρκετών άλλων σταδίων και τρίτων προσώπων, ως κατασκευαστές, μεταπράτες, μεσίτες εμπορίου, μεταφορείς και λοιπά, οι οποίοι προσθέτουν στην αρχική τιμή αμοιβές εργατών έξοδα μεταφοράς αποθήκευσης, κέρδος κλπ. Μ’ αυτόν τον τρόπο στην τελική του τιμή το προϊόν αγοράζεται από τον καταναλωτή ύστερα από την συσσώρευση όλου του παραπάνω κόστους και προστίθεται πάνω σ’ αυτή την τιμή και ο ΦΠΑ που διαμορφώνεται από την εκάστοτε κυβέρνηση ανάλογα για το κάθε είδος με ανώτερο ποσοστό αυτό του 23% στα είδη πολυτελεί-

ας!!!!!!

Ουσιαστικά, λοιπόν, η κυβέρνηση αφενός θεωρεί την πρόσβαση του πολίτη στη Δικαιοσύνη ως πολυτελή διαδικασία και αφετέρου μας κατατάσσει στην κατηγορία των εμπόρων θέλοντας μ’ αυτόν τον τρόπο να μας αποδυναμώσει και να μας απαξιώσει θεσμικά, αποφλοιώνοντας την ιδιότητά μας ως συλλειτουργών της δικαιοσύνης και άμισθων δημόσιων υπαλλήλων.

Το μόνο που έκανε απέναντι σε όλα αυτά ο Σύλλογός μας και άλλοι Σύλλογοι ήταν να ασκήσουν προσφυγή στο ΣτΕ ζητώντας την ακύρωση της απόφασης αυτής με αρ. ΠΟΑ 1100/24.6.2010 Υπ. Οικονομικών που είναι σχεδόν βέβαιο, όμως ότι θα απορριφθούν όλες συλλήβδην ύστερα και από την εισηγητική απορριπτική πρόταση, αφού όλα κατευθύνονται, καθορίζονται και επιβάλλονται από το μνημόνιο και την τοκογλυφική τρικόκα.

Τελειώνοντας είναι πλέον αδιαμφισβήτητο πως ο μόνος δρόμος που απομένει για την κατάργηση του ΦΠΑ στην πράξη είναι αυτός που πρέπει να ληφθεί με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης του Συλλόγου μας για την καθολική ανατροπή του με διαρκής και ανυποχώρητους μαζικούς αγώνες, αποτελεσματικές δράσεις και έντονες κινητοποιήσεις μας.

Φυλακές απάνθρωπης κράτησης ανθρώπων

Η φυλακή είναι το ισχυρότερο μέσο που διαθέτει κάθε κράτος περί καταστολής της συμπεριφοράς όσων βρίσκονται στην επικράτεια του και ως εκ τούτου το δυναμικότερο και βασικότερο σύμβολο της κυριαρχίας του. Η φυλακή από την ύπαρξη μονάχα και λειτουργία της, εκφοβίζει τα ελεύθερα πρόσωπα και έτσι υποτάσσει τις κινήσεις και αλλοτριώνει τις σκέψεις τους, χρησιμοποιώντας άφοβα προς την επίτευξη του ανωτέρω σκοπού την εξόντωση, στην συντριπτική πλειοψηφία, φτωχών, μεταναστών, μελών ευπαθών κοινωνικά ομάδων και φυλών, ψυχικά ασθενών, εξαρτημένων από ναρκωτικές ουσίες.

Η εφαρμογή του νόμου δεν είναι συχνά, αποτέλεσμα κοινωνικής ανάγκης αλλά καθορίζει εξωγενώς την δράση των ατόμων, διαμορφώνει συνειδήσεις και επιβάλλει άδικες κοινωνικές διακρίσεις σε εφαρμογή πολιτικών στοχεύσεων. Η εξουσία της δικαιοσύνης υπακούει στην ασ-

τυνομική πρωτοβουλία και αυθαιρέτεια ελλείψει γνώσης, μόρφωσης και πολιτισμού προς ελάφρυνση του φόρτου της προσωπικής εργασίας των φορέων που την ασκούν. Η ισονομία, βασική αρχή του δικαίου φαίνεται πως εφαρμόζεται όπως η δημοκρατία στην αρχαία αθήνα, μονάχα δηλαδή, για τους “αθηναίους άνδρες πολίτες”... Όσοι προέρχονται από υψηλά κοινωνικά στρώματα και διαθέτουν δύναμη και χρήματα κάνουν λάθη που συγχωρούνται και δεν δοκιμάζουν ουδέποτε την πικρότατη γεύση του εγκλεισμού, ενώ όσοι δεν ανήκουν στους παραπάνω, αντιμετωπίζεται η ζωή τους χωρίς αξία.

Η ολοένα και αυξανόμενη ποινικοποίηση εξωτερικών συμπεριφορών ακόμη πλέον και σκέψεων και η ολοένα αυξανόμενη αυστηροποίηση στην επιβολή ποινών οδηγεί συνεχώς περισσότερους ανθρώπους στη φυλακή και προκαλεί μία νέα κοινωνική τάξη ανθρώπων που τους στε-

ρείται κάθε δυνατότητα προσωπικής εξέλιξης για πάντα...

Στον ελληνικό χώρο, επιπλέον όμως, οι φυλακές λειτουργούν παράνομα, καθώς εξ’ αρχής και αντίθετα στις διατάξεις του συντάγματος και του σωφρονιστικού νόμου η στέρηση της ελευθερίας συνεπάγεται για τους κρατούμενους, πλήρη στέρηση αξιοπρέπειας...

Βασικά προβλήματα που απασχολούν τους φυλακισμένους ανθρώπους αφορούν την έλλειψη εφαρμογής του σωφρονιστικού νόμου και την συχνότατη έκδοση ανατιολόγητων αποφάσεων του Συμβουλίου της φυλακής. Ο υπερσυνωστισμός των φυλακών (για παράδειγμα κρατούμενοι στη φυλακή Ναυπλίου κοιμούνται στο πάτωμα!), στη φυλακή Κορυδαλλού κρατούνται παραπάνω από 2.500 άνθρωποι σε κελιά και θαλάμους χωρητικότητας 600!) αποτελεί κρίσιμο πρόβλημα που δημιουργεί έντονη φορτικότητα εντός των τειχών. Η ανατιολόγητη,

Έναλλακτική Πρωτοβουλία

Εφημερίδα ενημέρωσης, προβληματισμού και διαλόγου για τους Δικηγόρους

Enallaktiki.wordpress.com

enallaktiki@hotmail.com

Για τα κείμενα του γαρόντος τεύχους συνέργησαν:

Βυζέρη Λευκή, Κάτσια Ντίνα, Κρίσειαρης Ζήσης, Κουρουνδής Μιχάλης, Λάτσιου Δημήτρα, Πάσοχλου Γιώργος, Πατσιαντάς Κώστας, Σβανά Χριστίνα, Σκουνάκη Αρετή, Τζαμαδάνης Γιώργος, Τορτουζίδης Κώστας, Τσαμπαρδούκας Ηλίας, Κασανάκου Μαρία.

επίσης, απόρριψη από τη μεριά του Συμβουλίου της φυλακής, τακτικών αδειών εξόδου των φυλακισμένων, με αόριστες λακωνικές επικλήσεις στο κείμενο των οικείων αποφάσεων, του τύπου « μεγάλο υπόλοιπο ποινής, κίνδυνος κακής χρήσης

αδείας» κ.τ.λ. έχει οδηγήσει ακόμη και τον Συνήγορο του Πολίτη να λάβει θέσεις καταγγέλλοντας το περιστατικό σε οικεία έκθεση του – πόρισμα.

(συνέχεια στη σελίδα 8)

Πώς η ποινική λειτουργία μετατρέπεται σε μια τεράστια μηχανή κοινωνικού ελέγχου.

(Με αγιά δόξα: «Αν δεν είστε ακόμα τρομοκρατημένοι, είστε τρομοκράτες...!»)

«Πάσα απόπειρα διαταράξεως ή βιαίας ανατροπής του καθεστώτος, του οποίου στερέα θεμέλια είναι η πατρις, η οικογένεια, η ιδιοκτησία θα εἴρῃ ἀντιμέτωπον τὴν πυγμὴν τοῦ Κράτους. Εἴμεθα ἀποφασισμένοι νὰ ἐξοπλίσωμεν τὸ κράτος καὶ τὰς ἀρχὰς του δια τὰς ἀναγκαῖας νομοθεσίας, ὅπως καταστή δυνατὴ ἡ αποτελεσματικὴ κοινωνικὴ ἀμύνα κατὰ τῶν ἀποκάλυπτων ἐνεργειῶν τῶν ἐχθρῶν τοῦ κοινωνικοῦ καθεστώτος...».

Κι όμως, τα παραπάνω δεν διατυπώθηκαν σήμερα...! Αυτά έλεγε σε προεκλογική του συγκέντρωση στη Θεσσαλονίκη την 7/7/1928 ο Ελευθ. Βενιζέλος και ήταν απολύτως ξεκάθαρος: αφού 4 μήνες μόλις μετά τη νίκη του στις εκλογές έφερε για ψήφισή του στη Βουλή (22/12/1928) το πρώτο στα ελληνικά χρονικά τρομονομοσχέδιο «Περί μέτρων ασφαλείας του κοινωνικού καθεστώτος και προστασίας των ελευθεριών των πολιτών». Ήταν ο διαβόητος ν. 4229/1929, που προέβλεπε το «ιδιώνυμο», το οποίο στα επτά χρόνια της εφαρμογής του οδήγησε σε διάλυση σωματείων και πολιτικών οργανώσεων, αμέτρητες απολύσεις, πάνω από 16.500 συλλήψεις και χιλιάδες καταδίκες και εξορίες. Σ' αυτόν στηρίχθηκαν και πολλοί άλλοι αντιδραστικοί νόμοι που ακολούθησαν, όπως ο αναγκαστικός νόμος 117/1936 του Μεταξά και οι εμφυλιοπολεμικοί νόμοι 942/1946 και 509/1947, που θέσπιζαν ως βαρύτατο ποινικό αδίκημα «τη διάδοση ιδεών επικίνδυνων για το κοινωνικό καθεστώς».

Στην πιο πρόσφατη ιστορία, πρώτος αντιτρομοκρατικός υπήρξε ο νόμος 774/1978 «περί καταστολής της τρομοκρατίας και προστασίας του δημοκρατικού πολιτεύματος», ο οποίος - πέρα από τα μεγάλα κεφάλαια αοριστίας και αντισυνταγματικότητάς του - **εργαδιατύπωνε με έξοχα αποκαλυπτικό τρόπο το γαϊδαριό και γνωστό δόγμα «κάθε δυναμικός αντίπαλος της εξουσίας είναι τρομοκράτης»**. Ο νόμος αυτός καταργήθηκε 5 χρόνια αργότερα με το άρθρο 9 του ν. 1366/1983, αφού μέτρησε αρκετές δεκάδες συλλήψεων και καταδικών.

Δεύτερος αντιτρομοκρατικός ήταν ο νόμος 1916/1990, που ψηφίστηκε επί πρωθυπουργίας Μητσοτάκη «για την προστασία της κοινωνίας από το οργανωμένο έγκλημα». Όλες οι διατάξεις του «έδειχναν» τρομοκρατική δραστηριότητα, καθώς το οργανωμένο έγκλημα - που ως γνωστόν συνδέεται κυρίως με τα οικονομικά εγκλήματα - υπήρχε μόνο στο πρώτο άρθρο και απουσίαζε από όλο το υπόλοιπο κείμενο. Ο τίτλος του βαθιά υποκριτικός και αποπροσανατολιστικός, και ο ίδιος ο νόμος όχι μόνο αντισυνταγματικός, αλλά και απίστευτα πρόχειρος - αν όχι φαιδρός - στο σύνολό του επικρίθηκε έντονα από επιστήμη και κοινωνία. Εισήγαγε αντικειμενική ποινική ευθύνη (!) στα ΜΜΕ, σε μια προσπάθεια χειραγώγησης του τύπου, προβλέποντας αυστηρές ποινικές και διοικητικές κυρώσεις σε περίπτωση δημοσίευσης ανακοινώσεων, προκηρύξεων κλπ. τρομοκρατών και σημαντικές δικονομικές παραβιάσεις

ως των δικαιωμάτων του κατηγορούμενου, άρση απορρήτου επιστολών και τραπεζικών καταθέσεων, αποκλεισμό της αντικατάστασης της προσωρινής κράτησης με περιοριστικούς όρους, παροχή χρηματικής αμοιβής για όποιον τρίτο συμβάλλει στην αποκάλυψη και σύλληψη «τρομοκρατών» και απαλλαγή ποινής για όποιον, πριν ασκηθεί ποινική δίωξη εναντίον του, αποχωρήσει από την ομάδα ή οργάνωση και δώσει πληροφορίες για τα μέλη της, ή μειωμένη ποινή ή απαλλαγή του δράστη, σε περίπτωση που δεν πραγματοποιηθεί η εξάρθρωση αλλά ματαιωθεί η σχεδιαζόμενη πράξη. Επτά χρόνια μετά την κατάργηση του νόμου αυτού (1993), την 21/11/2000 συστήνεται ειδική νομοπαρασκευαστική επιτροπή, από τον

οποία μάλιστα εισάγει νέες ανακριτικές πράξεις και μεθόδους. Το καλοκαίρι 2004 θεσπίζεται από την κυβέρνηση της Ν.Δ. με τη βοήθεια του ΠΑΣΟΚ και ο **δεύτερος τρομονόμος 3251/2004** για το «ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης». **Εγκληματικές Οργανώσεις-Τρομοκρατικές πράξεις**, ο οποίος θωράκισε σημαντικά τον πρώτο. Προσδιορίζει για πρώτη φορά την έννοια της «τρομοκρατικής πράξης», προβλέπει αδικήματα «με ανατρεπτικό σκοπό», ορίζει τον «ατομικό τρομοκράτη» και διευρύνει ακόμη περισσότερο την ποινικοποίηση των ιδεών και του φρονήματος, ενώ επιβραβεύει όποιον συμβάλλει στην εξάρθρωση εγκληματικής οργάνωσης, συμμορίας ή τρομοκρατικής οργάνωσης, χορηγώντας

συμβολικές καταλήψεις κτιρίων ή οδών, απεργίες σε επιχειρήσεις και οργανισμούς κοινής ωφέλειας, η απαίτηση τερματισμού ενός πολέμου ή μιας εισβολής σε άλλη χώρα, το αίτημα διάλυσης του ΝΑΤΟ και της Ε.Ε., και πολλές άλλες πολιτικές δραστηριότητες, καθώς καθίστανται απολύτως δυσδιάκριτα τα όρια πολιτικής δράσης και ποινικού αδικήματος, ενώ ποινικοποιείται ευθέως και απερίφραστα όχι μόνο η πολιτική αντικαθεστωτική δράση **ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΤΟ ΙΔΙΟ ΤΟ ΦΡΟΝΗΜΑ**.

Και σα να μην έφταναν οι δύο αυτοί τρομονόμοι-εκτρώματα, στα νομοθετικά υποπροϊόντα ήρθε να προστεθεί και ο διαβόητος κουκουλονόμος 3772/2009, με τη βαρύτατη ποινικοποίηση της χρήσης κουκούλας ή αλλοίωσης των χαρακτηριστικών σε μια **νέα επιχείρηση επιβολής αυστηρής κοινωνικής πειθαρχίας και συμμόρφωσης**, ο οποίος μεταξύ άλλων προβλέπει: αυτόματη μετατροπή της απλής συμμετοχής σε κάποια επεισοδιακή διαδήλωση («διατάραξη κοινής ειρήνης») σε βαρύ πλημμέλημα ή κακούργημα που οδηγεί στη φυλακή χωρίς αναστολή ή εξαγορά της ποινής, εφόσον ο συλληφθείς είχε «καλυμμένα ή αλλοιωμένα τα χαρακτηριστικά του προσώπου» του. Η χρήση κουκούλας, φαρμακευτικής μάσκας, κασκόλ κλπ. συνιστά πλέον **πλάγιο «ιδιώνυμο»**, δηλαδή αυτοτελές

τότε Υπουργό Δικαιοσύνης Σταθόπουλο, αποφασισμένη εξαρχής και κατεπειγόντως να θεσπίσει οπωσδήποτε ειδικό νόμο για την αντιμετώπιση του «οργανωμένου εγκλήματος» και της «τρομοκρατίας» με διατάξεις σαφώς αυστηρότερες από τις ισχύουσες, που να ψηφιστεί από τη Βουλή το ταχύτερο δυνατό στις αρχές του 2001. Ως πρόσχημα γ' αυτό χρησιμοποιήθηκαν οι ολυμπιακοί αγώνες, αλλά ο στόχος ήταν καθαρός και προφανής: **δέσφιση και στην Ελλάδα ενός εκδήλου νομοθετικού πλαισίου για την άσκηση της ποινικής καταστολής και τον έλεγχο του ηθίνδυσμού**.

Εξαιτίας των σφοδρών κοινωνικών αντιδράσεων, αλλά και των πρωτοφανών σε έκταση για μια νομοπαρασκευαστική επιτροπή παραίτησεων πανεπιστημιακών και νομικών, που συμμετείχαν σ' αυτή, το έργο της επιτροπής καθυστέρησε. Η ολοκλήρωσή του επιταχύνθηκε αμέσως μετά τη βομβιστική επίθεση που δέχτηκε ο τότε βουλευτής της Ν.Δ. Μιχαολιάκος, για την οποία καμία οργάνωση δεν ανέλαβε ποτέ την ευθύνη...

Τελικά ο **πρώτος τρομονόμος** «νέας γενιάς», **ο ν. 2928/2001**, με τον τίτλο «τρομοκρατία: τροποποίηση Π.Κ. (εγκληματική οργάνωση), Κ.Ποιν.Δ. κλπ.» ψηφίζεται από την Ολομέλεια της Βουλής, την 25/11/2001, με τη συμμετοχή 22 μόλις βουλευτών... Καταργεί το αδίκημα της «σύστασης» και μετατρέπει το πλημμέλημα της «συμμορίας» σε κακούργημα, δίνοντας για πρώτη φορά τον ορισμό της «εγκληματικής οργάνωσης», στην περίπτωση της

αναστολή εκτέλεσης της ποινής του (ανοίγοντας το δρόμο σε εύκολες ή ψευδείς καταγγελίες, που μπορεί να οδηγήσουν σε άδικες καταδίκες αθώων). Κι ακόμη, με το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης προβλέπει την έκδοση ακόμη και απλώς «υπόπτων προσώπων» και μάλιστα χωρίς καν έλεγχο του διττού αξιόπουνου, με αποτέλεσμα η Ελλάδα να υποχρεούται να εκδώσει όποιον κατηγορείται ή θεωρείται ύποπτος για πράξη που δεν θεωρείται έγκλημα στη χώρα μας.

Είναι εξόχως αποκαλυπτικό το γεγονός ότι στις αιτιολογικές εκθέσεις και των δύο τρομονόμων τονίζεται η έντονη κοινωνικοπολιτική διάσταση του φαινομένου της τρομοκρατίας. Έτσι για παράδειγμα, στην αιτιολογική έκθεση του πρώτου τρομονόμου του 2001 διαβάζουμε χαρακτηριστικά: «Αυτό που διαφοροποιεί το τρομοκρατικό από το κοινό έγκλημα (...) είναι το διακεκριμένο αποτέλεσμα. Η τρομοκρατική δράση αποτελεί προ πάντων απειλή για το εκάστοτε κοινωνικό και πολιτικό σύστημα, του οποίου αμφισβητεί την ορθότητα και την αποτελεσματικότητα. Το κοινωνικοπολιτικό κίνητρο (συνεχίζει) αποτελεί τη «νομιμοποιητική» βάση της τρομοκρατίας». Ενώ στην αιτιολογική έκθεση του δεύτερου, αναφέρεται ότι αφορά σε όσους μπορούν να θεωρηθούν επικίνδυνοι «για τις κοινωνικές, πολιτικές και οικονομικές δομές της χώρας».

Κατά τον ορισμό αυτό της τρομοκρατίας (που πρώτη διατύπωσε η Ε.Ε.) προέβαλε εξαρχής ορατός και άμεσος ο κίνδυνος να θεωρούνται ως τρομοκρατικές πράξεις και να τιμωρούνται με βαρύτατες ποινές

έγκλημα, κατά τη διάπραξη ορισμένων πλημμελημάτων (διατάραξη κοινής ειρήνης, διακεκριμένες φθορές, σωματικές βλάβες) ως **ιδιαίτερα επιβαρυντική περίπτωση** τέλεσής τους, με αποτέλεσμα να επιβαρύνεται το ίδιο το πλαίσιο των ποινών και δεν θα επιμετρώνται απλώς με βαρύτερη ποινή αλλά μέσα στα προβλεπόμενα σήμερα πλημμεληματικά πλαίσια. Πρόκειται όχι μόνο για επικίνδυνη και απαράδεκτη νομική ακροβασία, αλλά και αυθαίρετη μετατροπή πλημμελημάτων σε κακούργηματα, χωρίς τη συνδρομή κανενός εξωτερικού αξιόπουνου στοιχείου, πέρα από το «ενδυσματολογικό κριτήριο» ή την ύπαρξη μακιγιάζ!

Είναι γνωστό πως ο κουκουλονόμος αυτός της κυβέρνησης Καραμανλή, (που φέρει το άρωμα των ... μαύρων χρόνων της κατοχής και της δωσίλογης κυβέρνησης του Ιωάννη Ράλλη το 1943, ένα από τα πρώτα νομοθετήματα της οποίας ήταν και ο Ν. 62 της 7.5.1943, ΦΕΚ 1943/Α/120, περί αδικημάτων των «προσωπιδοφόρων», προκειμένου να κατασταλεί το αντιστασιακό κίνημα ενάντια στους ναζί) επικρίθηκε έντονα από το τότε αντιπολιτευόμενο ΠΑΣΟΚ, το οποίο είχε υποσχεθεί να τον καταργήσει αμέσως μετά τις τελευταίες βουλευτικές εκλογές...

Βέβαια 15 μήνες μετά την ψήφισή τους, οι ρυθμίσεις αυτές - είτε «αστείες» κατά τον τότε χαρακτηρισμό του Μ. Χρυσοχοϊδη την 22/3/2009, είτε αγγίζοντας «τα όρια του ανυπόφορου αστείου» κατά τη δήλωση του Χ. Καστανίδη την

19/3/2009 -, όχι μόνο δεν καταργήθηκαν, αλλά έχουν επιστρατευθεί εναντίον πολλών δεκάδων πολιτών: από τους συλληφθέντες της πορείας του Πολυτεχνείου και τα πανεργατικά συλλαλητήρια, μέχρι τους κατοίκους της Κερατέας, που αντιστέκονται στην περιβαλλοντική καταστροφή της περιοχής τους από τον υπό ανέγερση ΧΥΤΑ!

Και την ίδια στιγμή, η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ επέλεξε την 26/8/2010, να περάσει στο Β' Τμήμα θερινών διακοπών της Βουλής, από την πίσω πόρτα τον τρίτο τρομονόμο. Με ευκαιρία την κύρωση της «σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών κατά του διεθνικού Οργανωμένου Εγκλήματος και των τριών πρωτοκόλλων αυτής», γνωστή και ως «σύμβαση του Παλέρμο», που υπογράφηκε το ... 2000 και με πάγιο πρόσχημα την αντιμετώπιση της τρομοκρατίας περιορίζει ακόμα περισσότερο κεκτημένα δημοκρατικά δικαιώματα και λαϊκές ελευθερίες.

Ο νέος τρομονόμος, που πήρε τον αριθμό **3875/2010**, πέρα από τα προφανή προβλήματα κοινοβουλευτικής και όποιος έστω και κατ' ευφημισμόν δημοκρατικής νομιμοποίησης (δεν πέρασε από την Ολομέλεια της Βουλής και βεβαίως δεν προηγήθηκε ούτε καν για τα μάτια του κόσμου η πολυδιαφημιζόμενη δήθεν διαβούλευση, που κατά τον κυβερνητικό εκπρόσωπο έχει αναχθεί σε ... <μείζον ζήτημα δημοκρατίας>) πάσχει και από καταφανή αντισυνταγματικότητα στις σχετικές διατάξεις του.

Με αυτόν καταργείται το άρθρο 8 του προηγούμενου, κατά το οποίο: δεν συνιστούσε τρομοκρατική πράξη «η τέλεση συγκεκριμένων αδικημάτων (κακούργημάτων και πλημμελημάτων), εάν αυτά εκδηλώνονται ως προσπάθεια εγκαθίδρυσης δημοκρατικού πολιτεύματος ή ως δράση υπέρ της ελευθερίας, ή αποσκοπούν στην άσκηση θεμελιώδους ατομικής, πολιτικής ή συνδικαλιστικής ελευθερίας».

Συγκεκριμένα τροποποιείται το άρθρο 187Α του Ποινικού Κώδικα, σύμφωνα με το οποίο ως τρομοκράτες χαρακτηρίζονται πλέον και θα αντιμετωπίζονται όσοι έχουν «βίαση» συνδικαλιστική δράση. **Αυτή τη φορά πρόκειται για ευθεία ποινικοποίηση της πολιτικής και συνδικαλιστικής δράσης**, αλλά και για νομιμοποίηση των ανώνυμων μαρτύρων στις δίκες τρομοκρατίας και οργανωμένου εγκλήματος, ικανοποιώντας έτσι ένα άγιο αίτημα των αμερικανικών αρχών ασφαλείας! Στο εξής, η αποκάλυψη της ταυτότητας ενός μάρτυρα στο ακροατήριο δεν θα είναι πλέον υποχρεωτική, ακόμα και αν το ζητήσει ο άμεσα θιγόμενος, δηλαδή ο κατηγορούμενος, αλλά το δικαστήριο αποφαινεται με αιτιολογημένη απόφασή του περί της αποκάλυψης ή μη. Επίσης, αυτοί οι προστατευόμενοι (ή κουκουλοφόροι) μάρτυρες θα μπορούν να φυγαδεύονται πλέον και στο εξωτερικό, με αλλαγή ταυτότητας κλπ.

Πιο συγκεκριμένα η τέλεση πλημμελημάτων (όπως διακεκριμένες φθορές, διατάραξη ασφάλειας συγκοινωνιών, δυναμικές διαδηλώσεις, καταλήψεις κλπ.) μπορεί στο εξής αυθαίρετα να χαρακτηρισθούν και αντιμετωπισθούν ως τρομοκρατική δράση από οργανωμένη ομάδα δια-

έχουμε να δούμε από την Χούντα

Πέρα από τα παραπάνω, ποιές καθε-
 ίρξεως προβλέπονται όχι μόνο για
 τους «δράστες» των παραπάνω
 «κακουργημάτων» αλλά και για
 όσους θεωρηθεί ότι «βοηθούν» στην
 τέλεσή τους. Πρακτικά αυτό σημαίνει
 πως αν φωνάξεις σε μια ομάδα διαδη-
 λωτών «προσέξτε από εκεί έρχεται η
 αστυνομία», κινδυνεύεις να βρεθείς
 για δέκα χρόνια στη φυλακή.

Είναι φανερό ότι μετά
 τη χαρτογράφηση του «εσωτερικού
 εχθρού» και την ενεργοποίηση των
 πιο αντιδραστικών αντανάκλαστικών,
 στέλνουν στην κοινωνία ένα σκληρό
 τρομοκρατικό μήνυμα, στο όνομα
 δήθεν της «κοινωνικής ειρήνης», που
 στην πραγματικότητα δεν είναι τίπο-
 τε άλλο από έναν ωμό και στυγνό
 εκβιασμό, προκειμένου να επιτύχουν
 τις απαραίτητες κοινωνικές συναινε-
 σεις ή ανοχές στην επιβολή των εγ-
 κληματικών και αντικοινωνικών σχε-
 δίων τους. Κι όλα αυτά την ίδια στιγ-
 μή, που καθημερινά πολλαπλασιάζ-
 ονται τα θύματα της κοινωνικής
 απόγνωσης και εξαθλίωσης, οι νεόπ-
 τωχοι και απόκληροι του
 «εκσυγχρονισμού και της προόδου»,
 καθώς η εγκληματική συμμορία κυ-
 βέρνησης, τοκογλύφων τραπεζών,
 Ε.Ε. και Δ.Ν.Τ. είναι ήδη μέσα στα

δημαγωγικός λόγος των ΜΜΕ, οι
 διατεταγμένες πένες και η «νέα δημο-
 σιογραφία» που με το δάχτυλο στη
 σκανδάλη χειραγωγούν συνειδήσεις,
 επιβάλλουν κοινωνικά πρότυπα, απα-
 ξιώνουν δικαιώματα και κοινωνικούς
 αγώνες, παρουσιάζοντας τους ως
 περιττούς ή επικίνδυνους, ενθαρρύν-
 ονουν σχεδόν ανοιχτά ή τουλάχιστον
 ανέχονται τη δράση ακροδεξιών χώ-
 ρων και σχημάτων, ενώ στους
 ύποπτους εμπρησμούς και επιθέσεις,
 που σημειώνονται κατά καιρούς σε
 στέκια μεταναστών και διαφόρων
 συλλογικοτήτων, ανικνεύεται μια
 εμμαντική πριδανότητα το κυρί-
 αρχο τμήμα της ποδιτικής τά-
 ξης να έχει επιδέξει το κλίμα
 έντασης και κατασκευής τρόμου
 με τυφλά χτυπήματα και τρα-
 ρακρατικές δράσεις.

Η μετατροπή του
 «προβλήματος της ασφάλειας» σε
 «πρόβλημα δικαιοσύνης», σε μια
 εξίσωση όχι μόνο θεωρητικά μετέω-
 ρη αλλά και πρακτικά επικίνδυνη και
 βαθιά αντιδραστική, συνιστά τρομακ-
 τική οπισθοδρόμηση και αισχρή λη-

κόνα μιας αντιδραστικής εξουσίας
 που αντιμετωπίζει εχθρικά το σύνολο
 της κοινωνίας, θέτοντάς την σε κα-
 τάσταση ομηρίας.

Οι τρομονόμοι αυτοί, που αποτελούν
 υποπροϊόντα της νέας τάξης πραγμά-
 των και του ελληνικού παραρτήματος
 των θιασωτών της ευρωατλαντικής
 σταυροφορίας εκφοβισμού των ίδιων
 των πολιτών, επαναφέρουν στο
 προσκήνιο την ΓΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΟΥ
 ΚΟΙΝΟΝΙΚΟ-ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ
 ΚΑΘΕΣΤΟΤΟΣ (ΑΚΡΙΒΟΣ
 όπως συνέβαινε και με το Δια-
 βόητο Ιδιώνυμο του Βενιζέλου,
 που οδήγησε στη Σίωξη του ευ-
 νόμου του κομμουνιστικού και
 αριστερού κινήματος στο μέσο-
 γρόδεμο) και διαμορφώνουν έναν
 δεύτερο παράλληλο φρονικό
 κώδικα και μια παράλληλη
 φρονική δικονομία για όσους
 δεινρήδουν εγκίνδυνοι για τις
 κοινωνικές, ποδιτικές και οικο-
 νομικές δομές της χώρας.

Γίνεται ολοένα και πιο φανερό λοι-
 πόν ότι δεν πρόκειται για συγκρι-
 ακές νομοθετικές ρυθμίσεις, που
 υπαγόρευαν η επίθεση στους δίδυ-
 μους πύργους ή η εξάρθρωση δή-
 θεν τρομοκρατικών οργανώσεων,
 αλλά ΒΑΘΥΤΕΡΕΣ ΑΝΑΓΚΕΣ
 ΤΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ: στόχοι των
 τρομονόμων δεν είναι οι ένοπλες
 αντάρτικες ομάδες, αλλά κάθε μα-
 ζικό μαχητικό κοινωνικό κίνημα
 και άρα κάθε αγωνιζόμενος που
 κατεβαίνει στο δρόμο, αντιδρά,
 αμφισβητεί και διεκδικεί.

Με τον τρόπο αυτό, της ποινικοποι-
 ησης του φρονήματος και των κοινω-
 νικών και πολιτικών αγώνων, επιχει-
 ρούν ένα προληπτικό χτύπημα στο
 ανερχόμενο κίνημα της κοινωνικής
 επανάστασης, προκειμένου να τιθα-
 σεύσουν τη λαϊκή δυσφορία και αγα-
 νάκτηση, που συνεχώς διογκώνεται
 μπροστά στην αντιδραστική επίθεση
 που εκδηλώνεται στον τομέα της
 κοινωνικής ασφάλισης, εκπαίδευσης,
 υγείας και εργασίας.
 Είναι γνωστό ότι ιδιαίτερα τα τελευ-
 ταία χρόνια, οι αγωνιστικές κινητο-
 ποιήσεις εργαζόμενων και φοιτητών,
 αντιμετώπισηκαν

«παραδοσιακές» μεθόδους: Αδιάκο-
 πη κατασκευή τρομοκρατών από
 τους διοικητικούς μηχανισμούς, τρο-
 μονόμος κατά ανηλικών διαδηλω-
 τών στη Λάρισα, ποινικοποίηση
 μαθητικών καταλήψεων, σχεδόν
 καθημερινή αστυνομική βία με
 χρήση γημικών, γκλόπ και σιδη-
 ρογροθιές, «ζαρντινιέρες» που επι-
 τίθενται σε διαδηλωτές, μαζικές
 συλλήψεις με κατασκευασμένα
 κατηγορητήρια, απαράδεκτες προ-
 φυλακίσεις που ανέβασαν τις πο-
 λήσεις πράσινων παπουτσιών και
 έκαναν διάσημες τις πιτζάμες Του-
 τι...

Η Δικαιοσύνη, μόνιμη βοηθός της
 εκάστοτε κυβερνητικής πολιτικής,
 εκδίδει σε ρυθμούς πολυγράφου απο-
 φάσεις, διατάξεις και γνωμοδοτήσεις,
 που κηρύσσουν παράνομη και καταχ-
 ρηστική κάθε απεργία, νομιμοποιούν
 μαζικές απολύσεις συμβασιούχων και
 μη, προφυλακίζουν με απίστευτη
 ευκολία διαδηλωτές, ποινικοποιούν
 το φρόνημα των πολιτών.

Η «ανεξάρτητη» δικαστική εξουσία,
 πράγματι εγγητική του πολιτεύμα-
 τος (όχι πάντα ούτε μόνον του δη-
 μοκρατικού), δια της κατάχρησης του
 ποινικού δικαίου και κάτω από το
 στερεότυπο του «άκαμπτου» δικασ-
 τή, αναλαμβάνει να εφαρμόζει με
 τρόπο πανηγυρικό αλλά και διαπαι-
 δαγωγικό για το κίνημα των εργα-
 ζομένων και της νεολαίας – την ποι-
 νική καταστολή των κοινωνικών αγ-
 γώνων και να δηλώσει ότι πλέον το
 σύστημα είναι ανελαστικό σε οποια-
 δήποτε αμφισβήτησή του. Τα τελευ-
 ταία, άλλωστε, χρόνια είναι χαρακ-
 τηριστικό πόσο ο δικαστικός μηχαν-
 ισμός απέκτησε αναβαθμισμένο
 ρόλο για την προώθηση συνολικά
 των πιο ακραίων και αντιδραστι-
 κών νομοθετημάτων και απομακ-
 ρύνθηκε ακόμη περισσότερο από το
 κοινό περί δικαίου αίσθημα και το
 λαϊκό έλεγχο, κινούμενος σταθερά
 στον άξονα μιας διατυπωμένης πλέ-
 ον σύγκρουσης συμφερόντων μετα-
 ξύ των δομών του συστήματος και
 των «ύποπτων» δικαιωμάτων των
 πολιτών.

Το βέβαιο είναι πως όλοι οι υπερτρο-
 φικοί μηχανισμοί ελέγχου και η
 ένταση της ποινικής, νομοθετικής,
 δικαστικής και αστυνομικής κατα-
 στολής συνδέονται απόλυτα με το νέο
 –πολύ βαθύτερο γύρο λεηλασίας της
 ζωής μας και αιματηρής εκμετάλλευ-
 σης: την πλήρη ανατροπή λαϊκών
 κατακτήσεων και εργασιακών δικαι-
 ωμάτων δεκαετιών, τη διάλυση του

συστήματος ασφάλειας, υγείας και
 εκπαίδευσης, τους 200.000 επιπλέον
 άνεργους μόνο τον τελευταίο χρόνο,
 τη μόνιμη εργοδοτική αυθαιρεσία και
 καθημερινή αστυνομική βαρβαρότη-
 τα και τρομοκρατία, το ξεπούλημα
 ολόκληρου του δημόσιου τομέα, πα-
 ραδίδοντας την ιδιωτική κερδοσκοπία
 κάθε κοινωνική υποδομή, τη σταθερή
 δικαστική καταστολή του απεργιακού
 δικαιώματος, τη δίωξη και καταδίκη
 όσων δεν σιωπούν.

Η συνολική αντιδραστική θωράκιση
 του κράτους, (με τη νομοθετική υπερ-
 παραγωγή κατασταλτικών νόμων, τη
 νέα διοικητική διάρθρωση με τον
 Καλλικράτη, την οργιωδή αστυνο-
 μοκρατία και την καθημερινή πολιτι-
 κή πρακτική κυβερνώντων και μηχαν-
 ισμών), δεν αφήνουν πια περιθώρια
 για αυταπάτες. ΚΙΝΟΥΜΑΣΤΕ ΜΕ Ι-
 ΛΙΓΓΙΩΔΗ ΤΑΧΥΤΗΤΑ ΠΡΟΣ ΕΝΑΝ
 ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΣΜΟ, ο
 οποίος δεν επιτρέπει την παραμικ-
 ρή αμφισβήτηση. Η ανελαστικότητα
 του συστήματος είναι τέτοια που
 μόνο με ένα διαρκές αποφασιστικό
 κίνημα των εργαζομένων μπορεί να
 ανατραπεί. Κι είναι ακριβώς αυτό
 που τους τρομάζει!

Ένα κίνημα που θα υπερασπι-
 ζεται κάθε ανάγκη, δικαίωμα
 και ελευθερία, όπου και αν είναι
 καταχρησμένα, ακόμη και
 αν δεν είναι καταχρησμένα,
 με τελικό στόχο την αξιοποίηση
 όλων των δυνατοτήτων της
 εποχής προς όφελος του αν-
 θρώπου. Την ικανοποίηση Ση-
 δαδή του μοναδικού πηθήρους
 ανθρώπινου Δικαιώματος:
 ΤΗΝ ΚΟΙΝΟΝΙΚΗ
 ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ.

σπίτια μας!
Η κρίση, που μαστιάζει την τρα-
 κόσμια καπιταλιστική οικονομία,
 έρνει μαζί της Δικτατορικού
 τύπου αυταρχικές εξουσίες με
 ή χωρίς κοινοβουλευτικό μαν-
 δύα, ενώ οι μαζικές Διαδηλώσε-
 ις αμφισβήτησης της «νέας τά-
 ξης» αποτελούν τη εύχρηνη
 έκφανση του ποδιτικού εχθρή-
 ματος.

Στη συχνότητα αυτή άλλωστε κινεί-
 ται καθημερινά και ο υστερικός και

λασία δικαιωμάτων και ελευθεριών,
 με τη σταθερή και διαρκή υποχώρη-
 ση της αρχής της νομιμότητας στον
 ορισμό του εγκλήματος και την επι-
 βολή της ποινής και την απειλητική
 προέλαση - σε ολισθηρή μάλιστα
 επιφάνεια - της αρχής της σκοπιμότη-
 τας. Αυτό εκφράζεται με τη μετάπ-
 τωση από το άδικο της πράξης στο
 άδικο του φρονήματος (ή και του
 ενδύματος!), στην υποκατάσταση του
 τεκμηρίου αθωότητας από το τεκμή-
 ριο ενοχής, στην αντιστροφή του
 βάρους απόδειξης της, στην υιοθέτη-
 ση πολιτικών εκτιμήσεων της αστυ-
 νομίας και στην καθιέρωση γενικευ-
 μένων μέτρων καταστολής, συνθέ-
 τοντας και ολοκληρώνοντας την ει-

ΑΣΚΟΥΜΕΝΟΙ & "ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ" ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ:

οι προκλήσεις είναι μηροστά!

Η πραγματικότητα των χώρων εργασίας στο δικηγορικό επάγγελμα μάλλον αποτελεί ένα κοινό μυστικό που για κάποιους λειτουργεί ως μια βολική κατάσταση, ενώ για την πλειοψηφία των νεοεισερχόμενων – και όχι μόνο – συναδέλφων βιώνεται ως μια σκληρή εργασιακή συνθήκη, που αποκτά ολόένα και πιο μόνιμα χαρακτηριστικά.

ΑΣΚΗΣΗ: ΑΝΑΓΚΑΙΑ Η... ΑΠΛΑ ΒΟΛΙΚΗ;

Οι ασκούμενοι δικηγόροι, απόφοιτοι νομικής στο μεταίχμιο του δικηγορικού επαγγέλματος, δεν θεωρούνται αρκετά ικανοί για να υπογράψουν τα δικόγραφα, αλλά θεωρούνται αρκετά ικανοί για να τα συντάξουν άνευ πληρωμής. Θεωρούνται απλά μαθητευόμενοι, ωστόσο απασχολούνται 8, 10 ή 12 ώρες, ενώ τα 300 € (στην καλύτερη περίπτωση) αποτελούν αξιοπρεπές (!) ποσό για να καλύψει τα έξοδα και τις ανάγκες τους. Βέβαια, οι ασφαλιστικές τους εισφορές εξομοιώνονται με αυτές των υπόλοιπων δικηγόρων ενώ υπάρχει πάντα η «επιλογή» να μείνουν ανασφάλιστοι. Δεν είναι εργαζόμενοι, αλλά είναι υποχρεωμένοι να διεκπεραιώνουν κάθε νομική και εξωνομική υπόθεση που τους αναθέτει ο δικηγόρος τους. Πρέπει να είναι ευγνώμονες στον δικηγόρο που τους μπει στη γνώση του επαγγέλματος, μια «γνώση» με

απροσδιόριστο περιεχόμενο, πόσο μάλλον όταν οι «υποδείξεις» του δικηγόρου παραμένουν ανέλεγκτες.

Στην πραγματικότητα, η άσκηση αποκόπτει τον απόφοιτο νομικής από τα επαγγελματικά και εργασιακά του δικαιώματα: οι υποχρεώσεις του είναι ίδιες με αυτές ενός δικηγόρου, αλλά τα δικαιώματά του δεν κατοχυρώνονται πουθενά. Ένας ασκούμενος καλύπτει όλες τις τρέχουσες ανάγκες ενός γραφείου, από γραμματειακές ελλείψεις, κούριερ και... baby-sitting έως καθαρά νομικές εργασίες. Επιπλέον, η άσκηση συντελεί στην αποδοχή των πλέον δυσμενών όρων εργασίας ως «φυσικών νόμων», ήδη από πολύ νωρίς, έτσι ώστε να αποτελέσουν οι ασκούμενοι ένα πρόθυμο φυτώριο του νέου μοντέλου δικηγορίας, πλήρως εγκλωβισμένοι σε μια σκληρή εργασιακή ιεραρχία.

Μάλιστα, οι προωθούμενες αλλαγές του Υπουργείου Δικαιοσύνης, όπου το ένα εξάμηνο της άσκησης θα μπορεί να γίνεται στις γραμματείες των δικαστηρίων, στην ουσία έρχονται να φέρουν τους ασκούμενους στη θέση των απολυμένων stagiers, προφανώς δουλεύοντας για ελάχιστα χρήματα, χωρίς ασφάλιση και κυρίως αποκομμένοι από οποιαδήποτε δικηγορική εργασία.

Για όλη αυτήν την κατάσταση, ο ΔΣΘ τηρεί σιγή ιχθύος. Μπορεί η απόφαση του ΔΣ για την ελάχιστη αμοιβή των ασκούμενων στα 300 € που πάρθηκε το 2007 μετά από τεράστια και συνεχή πίεση ασκούμενων και φοιτητών νομικής να αναπροσαρμόσει θετικά τα δεδομένα, ωστόσο η πλήρης τήρησή της από τους δικηγόρους παραμένει ζητούμενο. Η ανυπαρξία μηχανισμού ελέγχου από τον ΔΣΘ, η μηδαμινή επιβολή πειθαρχικών ποινών και η άρνησή του να διανείμει απλά και μόνο ένα ενημερωτικό σημείωμα στους νέο-εγγεγραμμένους ασκούμενους για τα δικαιώματά τους, συντείνουν στην διατήρηση της υπάρχουσας κατάστασης. Οι ασκούμενοι, εν απουσία συλλογικού φορέα που να προασπίζει τα δικαιώματά τους αλλά και πάντα κάτω από τον φόβο του στιγματισμού και της

«απόλυσης», σπάνια προβαίνουν σε καταγγελίες για τις συνθήκες εργασίας και τις μειωτικές και προσβλητικές συμπεριφορές του εργοδότη – που όχι μόνο προσκρούουν στον Κώδικα Δεοντολογίας – αλλά δικαιώνουν τον Μπαμπινιώτη όταν στο λήμμα «ασκούμενος» είχε συνώνυμο τη «Φιλιπνέζα»...

ΕΜΜΙΣΘΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

Τα δεδομένα, όπως έχουν δημιουργηθεί με την πάροδο των χρόνων, ωθούν όποιον επιλέξει να ασκήσει το επάγγελμα στην υπαλληλοποίηση, δηλαδή την απασχόληση σε κάποιο άλλο δικηγορικό γραφείο ή εταιρεία, υποτιθέμενα ως συνεργάτης αλλά de facto ως υπάλληλος. Το ανησυχητικό είναι ότι αυτό πλέον δεν αποτελεί μια προσωρινή λύση για το νέο δικηγόρο, αλλά εμφανίζεται γι' αυτόν ως η μόνη λύση.

Η πεποίθηση ότι η απασχόληση στο γραφείο κάποιου άλλου είναι προσωρινό αναγκαίο κακό, η αδυναμία αποδοχής της διάψευσης των προσδοκιών, η εργασιακή ανασφάλεια που απειλεί καθημερινά τους έμμισθους και οι ελπίδες για μελλοντική επαγγελματική ανεξαρτησία η οποία θα επέλθει «νομοτελειακά» με την αύξηση των νομικών γνώσεων και της δικαστηριακής εμπειρίας, είναι ο κυριότερος λόγος που ο έμμισθος δικηγόρος ανέχεται τις δυσμενείς συνθήκες εργασίας, οι οποίες απλά προστίθενται στα νέα προβλήματα του κλάδου: Τα εργασιακά δικαιώματα είναι ανύπαρκτα, εφόσον δεν αναγνωρίζεται ως εργαζόμενος αλλά ως συνεργάτης. Έτσι, ενώ ο δικηγόρος – μισθωτός βρίσκεται υπό απόλυτη επιστημονική και οικονομική εξάρτηση και υποχρεούνται να διεκπεραιώνουν κάθε εντολή του εργοδότη του, ο δικηγόρος – εργοδότης δεν δεσμεύεται με κανέναν τρόπο απέναντί του. Η εξουσία του στην εργασιακή καθημερινότητα είναι ανέλεγκτη. Επομένως, οδηγούμαστε στα ανεξέλεγκτα ωράρια, την εργασία ακόμη και το Σαββατοκύριακο, τις υπερβολικά χαμηλές αποδοχές χωρίς επιδόματα, την απουσία ασφαλιστικής κάλυψης από τον εργοδότη και την απόλυση που γίνεται απλά με τη δήλωση «ευχαριστώ για τη συνεργασία, δεν

θα σε χρειαστώ άλλο».

ΜΙΑ ΗΔΗ ΔΥΣΟΙΩΝΗ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ ΤΗΣ ΚΡΙΣΗΣ...

Η εισαγωγή ΦΠΑ, η κατάργηση της κατώτατης αμοιβής και των γεωγραφικών περιορισμών έρχονται να συμπιέσουν περαιτέρω τους συναδέλφους που εργάζονται ως υπάλληλοι σε δικηγορικά γραφεία, ενώ η ίδρυση κεφαλαιουχικών νομικών εταιρειών θα σημάνει μια άνευ όρων υπαλληλοποίηση, με δικηγόρους των 600-700 € και σαφώς χειρότερη παροχή νομικών υπηρεσιών προς τους πολίτες.

Σ' αυτό το τοπίο έρχεται να προστεθεί η έκδοση του 122/2010 ΠΔ, το οποίο αλλάζοντας το καθεστώς που υπάρχει από το 1987, δίνει το δικαίωμα εγγραφής στους Δικηγορικούς Συλλόγους σε απόφοιτους κολεγίων χώρας της ΕΕ και κατόχους 3ετών ακόμα και 2ετών πτυχίων, απλά έπειτα από μια δοκιμασία επάρκειας σε 6 μαθήματα. Πέρα από την καταστρατήγηση του αρ. 16Σ, τα πτυχία αυτά εξισώνονται πλήρως με τα 4ετή της Νομικής, ενώ οι απόφοιτοι των κολεγίων – ευέλκτοι, αναλώσιμοι και με κατακερματισμένες νομικές γνώσεις – θα αποτελέσουν μοχλό πίεσης για τη συμπίεση προς τα κάτω των εργασιακών δικαιωμάτων όλων των δικηγόρων.

...ΚΙ ΕΝΑ ΚΑΛΟ ΝΕΟ!

Η δημοσίευση της απόφασης 126/2010 του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών σίγουρα αποτελεί τομή σε σχέση με το καθεστώς εργασίας των έμμισθων συνεργατών. Παρά το ότι ο Κώδικας Δικηγόρων απαγορεύει και δεν προβλέπει σχέση εξαρτημένης εργασίας μεταξύ δικηγόρων, το Δικαστήριο έκρινε – μετά από αγωγή έμμισθου «συνεργάτη» ότι «η σχέση των δικηγόρων που απασχολούνται ως βοηθοί σε δικηγορικά γραφεία με πάγια αντιμισθία υποχρεούμενοι να εκτελούν δικηγορική εργασία σύμφωνα με τις εντολές και οδηγίες του δικηγόρου, πρέπει να χαρακτηριστεί ως έμμισθη εντολή με πάγια αντιμισθία». Έτσι, το Δικαστήριο κρίνει ως κατώτερη

αμοιβή τα 1.350 €, χορήγηση επιδόματος Χριστουγέννων, Πάσχα και άδειας καθός και την κάλυψη των 2/3 των ασφαλιστικών εισφορών από τον δικηγόρο – εντολέα.

Οποσδήποτε η απόφαση αυτή κάνει ένα μεγάλο βήμα και οφείλει να χρησιμοποιηθεί ως ισχυρό επιχείρημα απέναντι στην εργοδοτική αυθαιρεσία, όμως ο δρόμος για την πραγματική κατοχύρωση των εργασιακών δικαιωμάτων θα ανοίξει μέσα από τον συλλογικό αγώνα έμμισθων και αυτοαπασχολούμενων συναδέλφων.

Η ΑΝΑΓΚΑΙΟΤΗΤΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ ΕΝΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΥ ΦΟΡΕΑ

Η συντριπτική πλειοψηφία των παρατάξεων του ΔΣΘ αρνείται ακόμα και να συζητήσει το θέμα των έμμισθων εμμένοντας στον Κώδικα Δικηγόρων. Σε κάθε περίπτωση, η συνύπαρξη εργοδοτών και εργαζόμενων δικηγόρων, οι οποίοι αναγκαστικά έχουν αντικρουόμενα συμφέροντα, σε ένα Σύλλογο, καθιστά δομική την αδυναμία του να παρέμβει ουσιαστικά υπέρ της πληττόμενης πλευράς.

Ήρθε η ώρα, όλοι εμείς που υφιστάμεθα αυτήν την εκμετάλλευση, που θεωρούμε ότι τίποτα δεν μπορεί να αλλάξει και ως τώρα έχουμε προσπαθήσει μόνο ατομικά να υπερασπιστούμε την αξιοπρέπεια μας, να αποκτήσουμε έναν κοινό βηματισμό και μια συλλογική δράση.

Είναι προφανής η αναγκαιότητα να αποκτήσουμε, ως ασκούμενοι και έμμισθοι δικηγόροι, τη δική μας φωνή, μέσα από μια συλλογικότητα – σωματείο που θα συσπειρώνει, θα ερχοτάται τα ως τώρα κεκτημένα και θα αποτρέπει έκφραση νέων διεκδικήσεων για τη διαρκή βελτίωση της θέσης και της εργασιακής καθημερινότητας του δικηγόρου. Δημιουργώντας δρόμους συνένωσης και συλλογικής δράσης.

Ήδη, από τις 14 Ιανουαρίου 2011, έπειτα από κάλεσμα ασκούμενων και έμμισθων δικηγόρων, δημιουργήθηκε στην Θεσσαλονίκη η «Πρωτοβουλία για την αντίκρουση του ανοίγματος του επαγγέλματος και για τη δημιουργία σωματείου ασκούμενων, έμμισθων και αυτοαπασχολούμενων δικηγόρων». Στόχος να πλαισιωθεί από ένα ευρύ δυναμικό συναδέλφων που υφίστανται την εκμετάλλευση και να συγκροτήσει ένα μαζικό και διεκδικητικό φορέα – σωματείο για την διεκδίκηση και την προάσπιση των εργασιακών δικαιωμάτων των δικηγόρων. Η Εναλλακτική Πρωτοβουλία στηρίζει με όλες τις δυνάμεις της το εγχείρημα και θα συμβάλλει τα μέγιστα για την υλοποίηση των στόχων της Πρωτοβουλίας.

Φυλακές απάνθρωπης κράτησης ανθρώπων

(συνέχεια από σελίδα 5) Το αυστηρό πειθαρχικό σύστημα αρκείται σε μία αόριστη, συχνά, αναφορά σωφρονιστικών υπαλλήλων για να επιβάλλει εξοντωτικές πειθαρχικές ποινές που συνεπάγονται απόρριψη αδειών και υφ' όρον απόλυσης για πολλά χρόνια. Η υπέρμετρη επίσης, γραφειοκρατική καθυστέρηση χορήγησης εργασίας σε όσους το επιθυμούν, η έλλειψη ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης και ιατρικού προσωπικού, η παντελής σχεδόν, έλλειψη κοινωνικών υπηρεσιών (κρατούμενοι χωρίς καθόλου χρήματα δε διαθέτουν ούτε τα απαραίτητα για τη διαβίωση τους ρούχα, είδη υγιεινής, παρόλ' αυτά βασίζονται συχνότατα στην καλοσύνη και αλληλεγγύη των συγκρατούμενων τους για να ζουν με ελάχιστη αξιοπρέπεια), η διακριτική μεταχείριση σε βάρος αλλοδαπών, η χρήση παράνομης βίας σωματικής προς επιβολή πειθαρχίας ακόμη και για ήσσονος σημασίας ζητήματα, αποτελούν πολύ γενικά, τα κρίσιμα ζητήματα που ταλαιπωρούν τους φυλακισμένους ανθρώπους.

Όλα τα παραπάνω, θα συνοψίζαμε, καθημερινά προβλήματα της φυλακής προκαλούν συνθήκες απάνθρωπης κράτησης ενάντια στην προσωπικότητα, στην υγεία, στην υγιεινή, επιφέρουν υπέρμετρη ψυχολογική καταπί-

εση, ωθούν τους κρατούμενους στις εξαρτήσεις από ψυχοφάρμακα και ναρκωτικά, προωθούν κινήσεις διαφθοράς, δημιουργούν συχνότατα φαινόμενα έντασης ανάμεσα στους κρατούμενους και ανάμεσα στους τελευταίους και το σωφρονιστικό προσωπικό.

Οι δικηγόροι της εναλλακτικής πρωτοβουλίας δικηγόρων Θεσσαλονίκης συμπαρίστανται και έμπρακτα στην αντιμετώπιση των προβλημάτων των κρατούμενων ανθρώπων στις Ελληνικές φυλακές (παροχή εθελοντικής βοήθειας, συμβουλευτικής, υποβολή αναφορών στο Συνήγορο του Πολίτη).

Όλοι εμείς, θεωρούμε πως κάθε πραγματικός λειτουργός της δικαιοσύνης έχει χρέος να αγωνίζεται αυτόνομα και συλλογικά, για την προώθηση και ικανοποίηση των δικαιωμάτων των φυλακισμένων, μέχρι που οι φυλακές φανερώσουν την βάρβαρη καταγωγή τους, μέχρι να ξεγυμνωθούν από την αλήθεια πως οι παραπάνω δεν καταστέλλουν παράνομες συμπεριφορές αλλά παράγουν κοινωνική βία και αδικία, μετατρέποντας το θεσμό της δικαιοσύνης σε φορέα εκδικητικότητας και τιμωρίας των συνανθρώπων μας, μέχρι, δηλαδή, οι φυλακές να γίνουν ένα ιστορικό παρελθόν.

17/1/09 Συμμετοχή στην Πανελλαδική πορεία στη Λάρισα κατά της εφαρμογής του τρομονόμου σε ανήλικους διαδηλωτές του Δεκέμβρη

2008-2011: ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΔΡΑΣΗΣ

(συνέχεια από σελίδα 3)

Δεκέμβριος '09: Πογκρόμ παράνομων προσαγωγών και βίας από την Αστυνομία στην επέτειο της δολοφονίας Γρηγορόπουλου. Η Εναλλακτική συγκροτεί ομάδα νομικής βοήθειας και παρεμβαίνει σε πολλές περιπτώσεις. 15 μέλη της (και όχι μόνο) καταθέτουν μηνυτήρια αναφορά για τις παράνομες προσαγωγές και την παραβίαση πανεπ. Ασύλου, η οποία βρίσκεται για 10-11 μήνες «στα χέρια εισαγγελέα». Αποφασιστική συμβολή μελών της Εναλλακτικής στο αυτόφωρο του Τριμελούς, το οποίο αθώνει διαδηλωτή που παραπέμφθηκε για απείθεια, γιατί δεν δέχθηκε δακτυλοσκόπηση, ως προσαγόμενος από την Αστυνομία.

2010

Η Ελλάδα και οι δικηγόροι κάτω από τη μπότα της τρόικας, του μνημονίου και της υποτελούς Κυβέρνησης Τσολάκογλου. Όλο το έτος δώσαμε τη μάχη ενάντια στην επιβολή ΦΠΑ, το ασφαλιστικό και την απελευθέρωση αλλά και το παρών σε όλους τους κοινωνικούς αγώνες των εργαζομένων. 6-2-10: Μέλος της Εναλλακτικής συλλαμβάνεται γιατί μοίραζε προκηρύξεις στην Αριστοτέλους ενόψει απεργίας. **24-2-10:** Συμμετοχή στην απεργία ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ. **Φεβρ.-Μάρτ.-Απρ.-Μάι:** Συνεχής αποστολή ενημερωτικού υλικού για επιβολή ΦΠΑ, αλλαγές στο ασφαλιστικό και απελευθέρωση. Μάζεμα υπογραφών για ΓΣ, καθώς η πλειοψηφία του ΔΣ αρνείται να τη συγκαλέσει για πολλοστή φορά. **Απρίλιος '10:** Επιτόπια δυναμική παρέμβαση τη 2^η μέρα του Πάσχα **στην κατεδάφιση των επικίνδυνων - λόγω αμιάντου - λυόμενων του ΑΠΘ**, με τεράστια αστυνομική επιχείρηση που στήθηκε. Υποβάλαμε μήνυση για την επικίνδυνη κατεδάφιση και την παραβίαση ασύλου κατά Πρύτανη, Εισαγγελέα, αστυνομικού Διευθυντή και λοιπών υπευθύνων. Μετά από ένα χρόνο περίπου, βρίσκεται και αυτή «στα χέρια εισαγγελέα». **5-5-10:** Μεγάλη απεργία των εργαζομένων. Στην Αθήνα πραγματοποιούν έφοδο στη Βουλή. **Στη Θεσνίκη 30 μηχανές ΔΙΑΣ και ΖΗΤΑ πέφτουν με μεγάλη ταχύτητα πάνω στο μπλοκ του ΔΣΘ.** Γλιτώνουμε την τελευταία στιγμή. Προσάγεται δικηγόρος μέλος της Εναλλακτικής, ενώ προσέφερε νομικές υπηρεσίες στους διαδηλωτές. Υποβάλουμε μήνυση κατά συγκεκριμένων αστυνομικών για απόπειρα ανθρωποκτονίας, η οποία απορρίπτεται με φαιδρή δικαιολογία. **Μάιος '10:** Συγκροτείται Επιτροπή Αγώνα Ενάντια στην Απελευθέρωση. **Μάι-Ιούν. '10:** Συμμετέχουμε στις μεγάλες πορείες ενάντια στο ασφαλιστικό. **27-5 & 4-6-10:** Μαζική συμμετοχή και δυναμική παρέμβαση στις δύο **Ολομέλειες που γίνονται στην Αθήνα, στον ΔΣΑ.** Καθοριστική η συμβολή μας στις αποφάσεις της Ολομέλειας για αποχή διαρκείας ενάντια στην απελευθέρωση (οδηγία Μπολκενστάιν). Δικηγόροι από Αθήνα, Πειραιά και Θεσσαλονίκη **«κυνηγάνε» τον Παξινό και το Μανουσάκη μέσα στον ΔΣΑ** για τον ενδοτισμό τους και τον κυβερνητικό συνδικαλισμό που ασκούν. Οι δύο Πρόεδροι φυγαδεύονται. **17-6-10:** Ολομέλεια στη Θεσσαλονίκη με δυναμική παρέμβαση και απόφαση για αποχή διαρκείας. **Αποδοκιμάζεται ο Γ.Γ. Δημήτριντας.** Την

7/4/08 Επίθεση των ΜΑΤ σε Δικηγόρους στην είσοδο του Δικαστικού Μεγάρου

ίδια ημέρα παρέμβαση στο Διαβαλκανικό Συνέδριο στο Βελλίδειο. **28,29-6-10:** Ενώ ο Λαμτζίδης έχει ρίξει εδώ και καιρό λευκή πετσέτα και αποδέχεται την επιβολή ΦΠΑ, αν και ποτέ δεν έκανε αγώνα κατά της επιβολής του, η Εναλλακτική, δίνοντας τον τόνο της αντεπίθεσης, παρεμβαίνει δυναμικά στα **σεμινάρια του ΦΠΑ που διοργανώνει ο Λαμτζίδης με ιδιώτες φοροτεχνικούς της αρεσκείας του.** **19-7-10:** Παρέμβαση στην Ολομέλεια της Καβάλας. Ο Καστανίδης υπνωτίζει τους Προέδρους, λέγοντάς τους ότι δεν θα θιγούν τα δικαιώματα των δικηγόρων. Συγκρούσεις με την Αστυνομία και αστυνομικούς της Ασφάλειας, οι οποίοι εμποδίζουν την είσοδό μας στην Ολομέλεια. **24-11-10:** Συνέντευξη Τύπου της Εναλλακτικής για την καταπάτηση των δικαιωμάτων των πολιτών και των δικηγόρων από την Εισαγγελία και την Αστυνομία. **19-12-10:** Παρέμβαση στην Ημερίδα του ΔΣΘ για την απελευθέρωση στο Ηλέκτρα Παλλάς.

Ιανουάριος 2011: Ανάλυση και επεξεργασία των επώδυνων αλλαγών που προτείνει η Κυβέρνηση και μάζεμα (για μία ακόμα φορά) υπογραφών για ΓΣ.

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ

ΑΠΟ ΤΗ ΔΙΑΛΥΣΗ ΣΤΗΝ ΕΝΟΤΗΤΑ

Και όμως είναι αλήθεια: ο νόμος Σιούφα του 1992 στηρίχτηκε με ταξύ άλλων σε μια έκθεση του Δ.Ν.Τ. Οι υπόλοιποι συνήθεις ύποπτοι ήταν η τότε ΕΟΚ καθώς φυσικά και οι μισθοφορικές επιτροπές της κυβέρνησης Μητσοτάκη. Το ασφαλιστικό της κυβέρνησης Παπανδρέου του 2010 δεν διαφέρει σε τίποτα. Αν κανείς διαβάσει τις εισηγητικές εκθέσεις των δύο νόμων θα καταλάβει ότι μάλλον πρόκειται για την ίδια κυβέρνηση ή καλύτερα για το ίδιο πολιτικό και οικονομικό σύστημα. Όπως καταλαβαίνουμε όλοι είκοσι χρόνια μετά οι ίδιοι εγκληματίες με τα ίδια ψέματα και την ίδια κερδοσκοπική βούληση σε όφελος των επιχειρηματιών επιβάλλουν συρρίκνωση των συντάξεων, αύξηση των ορίων ηλικίας και μετατρέπουν τα ταμεία σε επενδυτικές εταιρίες. Το γεγονός ότι φέτος το ασφαλιστικό επιβλήθηκε από τους δανειστές (ΔΝΤ) είναι ένα ακόμη ψέμα

Με το νόμο Σιούφα οι **αυτοαπασχολούμενοι εξομοιώθηκαν** πλήρως με τους δημόσιους υπαλλήλους. Η εξομοίωση είχε αρχίσει με τον **πατέρα Παπανδρέου** ο οποίος το 1985 αφαίρεσε την αρμοδιότητα από το ΤΝ να καθορίζει τις συντάξιμες αποδοχές των συνταξιούχων και **όρισε αρμόδιο** τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Ασφάλισης. Έκτοτε οι συντάξεις του ΤΑΝ προσαρμόζονται όπως και για τους δημόσιους υπαλλήλους. Μάλιστα όταν προσβλήθηκε αυτό δικαστικά, το **ΣτΕ** απάντησε ότι οι δικηγόροι είναι άμισθοι δημόσιοι λειτουργοί και επομένως πρέπει να ρυθμίζονται τα ζητήματά τους **όπως των δημόσιων υπαλλήλων.** Βέβαια στις μέρες μας η δικαιοσύνη και η κυβέρνηση βλέπει αλλιώς τον δικηγόρο (βλ. υπόλοιπα κείμενα).

Όταν ανέλαβε ο **Καραμανλής** θεσπίστηκε η **σταδιακή μείωση** των συντάξεων κατά 1% το χρόνο για τα επόμενα δέκα χρόνια ώστε η σύνταξη να μειωθεί **από το 80% στο 70% του μισθού.** Η σύνταξη του δικηγόρου εννοείται ότι καθορίζεται από τον αρμόδιο υπουργό με βάσει τις παραπάνω μειώσεις καθώς - αν και δεν μπορεί να γίνει ακριβώς ίδιος υπολογισμός - **πάντα λαμβάνεται υπόψη η εισοδηματική πολιτική** που ακολουθεί η Κυβέρνηση.

Η εισοδηματική πολιτική του ΠΑΣΟΚ έχει

διαλύσει σήμερα τις συντάξεις όλων και αυτό θα επηρεάσει και τις συντάξεις των δικηγόρων άμεσα και στο μέλλον αν δεν τους σταματήσουμε.

Η κοινωνική ασφάλιση είχε και έχει όμως και έναν άλλο χαρακτήρα: την **επένδυση των αποθεματικών** και ταυτόχρονα τη **χρηματοδότηση του δημοσίου** με δανεισμό. Με νόμο του **Καραμανλή** του 2007 θεσπίστηκε η υποχρεωτική επένδυση των πλεοναζόντων και η **«δυσνητική»** των διαθέσιμων κεφαλαίων των ΦΚΑ. Το νέο στο ασφαλιστικό του **Παπανδρέου** είναι ότι **οι ΦΚΑ** μπορούν να ιδρύουν **ανώνυμες επενδυτικές εταιρίες και εταιρίες διαχείρισης ακινήτων.** Η **ακίνητη περιουσία του ΤΝ** είχε υπολογιστεί στα μέσα της δεκαετίας '90 στα 300 δις δρχ δηλ. **1δις ευρώ.** Μήπως πηγαίνουν να μπουν στα ακίνητα των ταμείων **ιδιώτες από την πόρτα του χρηματιστηρίου;**

Η κατάσταση στην κοινωνική ασφάλιση είναι έκρυθμη τόσο για το παρόν όσο και για το μέλλον είτε πρόκειται για αυτοαπασχολούμενους είτε πρόκειται για μισθωτούς του δημόσιου ή του ιδιωτικού τομέα. Η ασφάλιση είναι το πιο τρανταχτό παράδειγμα για να καταλάβουμε ότι **όλοι πληττόμαστε** από τα μέτρα της κυβέρνησης που μαζί με τα μίντια προσπαθεί να **δείξει την κάθε** κοινωνική ομάδα εργαζομένων **ως άπληστη και παρασιτική** στην άλλη ομάδα των εργαζομένων. Το ασφαλιστικό είναι **ο δρόμος** για να βγούμε από την επιδίωξη της ατομικής λύσης και του καταστροφικού καταφυγίου της απομόνωσης. Το ασφαλιστικό είναι **ο τόπος** για να συναντηθούμε **οι εργαζόμενοι όλων των κλάδων για τη διασφάλιση του μέλλοντος της κοινωνικής ασφάλισης με τους άμεσα πληττόμενους συνταξιούχους** και να ανατρέψουμε τη διάλυση της ζωής, της κοινωνίας και του μέλλοντος για να αποκαταστήσουμε **αξιοπρεπείς συντάξεις σήμερα** και πραγματικά **αποθεματικά αύριο πριν τα χαρίσουν στους κερδοσκόπους.** **Καμία** κυβέρνηση δεν θα μας χαρίσει τίποτα. Διαλύουν τα ταμεία αν και ξέρουν ότι αυτό είναι καταστροφικό **και για τη χρηματοδότηση του δημοσίου** από δανειστές που δεν ζητούν λιτότητα.

5/5/10 Μεγαλειώδης πορεία στη Θεσσαλονίκη και δολοφονική επίθεση της αστυνομίας στο μπλοκ των Δικηγόρων

ΝΑ ΓΚΡΕΜΙΣΟΥΜΕ ΤΑ ΡΑΤΣΙΣΤΙΚΑ ΤΕΙΧΗ

Η άρχουσα τάξη στην Ελλάδα κάνει κάθε δυνατή ιδεολογική προσπάθεια για να προκαλέσει σύγχυση και αποπροσανατολισμό στην ολοένα αυξανόμενη οργή και μαχητικότητα των από κάτω, που πλήττονται από τα μέτρα του Μνημονίου. Γι' αυτό και η επιτυχία ή όχι του κινήματος δεν θα κριθεί μόνο στις απεργίες και τους δρόμους, αλλά και στο κρίσιμο πεδίο των ιδεών και της πολιτικής.

Ο ρατσισμός είναι από αυτή την άποψη το σημαντικότερο όπλο στη φαρέτρα των από πάνω. Το ρατσιστικό δηλητήριο κατά των μεταναστών απειλεί να ξεστράτισει την οργή των εργαζόμενων και της νεολαίας κατά της κοινωνικής και πολιτικής συμμαχίας που στηρίζει το Μνημόνιο - την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, τους καπιταλιστές και τα κόμμάτα τους, τη Νέα Δημοκρατία και το ΛΑΟΣ. Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, σε συνδυασμό με τα οικονομικά εγκλήματα του μνημονίου, εντείνει τις ρατσιστικές επιθέσεις και την υστερική προπαγάνδα ενάντια στους μετανάστες, την ίδια ώρα που καλύπτει με τη συνδρομή της αστυνομίας την τρομοκρατική δράση της ναζιστικής συμμορίας "Χρυσή Αυγή", όπως το είδαμε στις 15-1-2011 στον Αγ. Παντελεήμονα και στους ναζιστικούς χαιρετισμούς μέσα στο δημοτικό συμβούλιο τη Αθήνας. Γι' αυτό και η σύγκρουση με τον ρατσισμό αποτελεί όχι περιεχόμενο κάποιων "αντιρατσιστών ειδικών", αλλά κομβικό πεδίο αυτής της συνολικής μάχης.

Οι συστηματικές διακρίσεις που αντιμετωπίζουν κομμάτια του πληθυσμού με βάση την εθνικότητα, το χρώμα, τη γλώσσα ή τη θρησκεία τους - δεν είναι αποτέλεσμα των λάθους ιδεών που υπάρχουν στα κεφάλια των ανθρώπων, αλλά της δράσης των ιδίων των θεσμών της αστικής κοινωνίας, πρώτα και κύρια του αστικού κράτους. Οι ρατσιστικές διακρίσεις κατά των μειονοτήτων και των μεταναστών είναι σήμερα κοινό χαρακτηριστικό των εθνικών κρατών σε όλον τον πλανήτη.

Ρατσιστική κλιμάκωση

Τα τρία τελευταία χρόνια έχουμε μια αναμφισβήτητη κλιμάκωση του ρατσισμού. Μονάχα οι νομοθετικές πρωτοβουλίες των κυβερνήσεων της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ είναι ενδεικτικές: οι διαφη-

μιζόμενες "ευκαιρίες για νομιμοποίηση" του 2001 και του 2005 έδωσαν τη θέση τους σε ένα ασφυκτικό πλαίσιο παρανομίας για όλους. Είναι χαρακτηριστικό ότι σήμερα δεν υπάρχει στην Ελλάδα καμία διαδικασία νομιμοποίησης (στην ουσία δεν υπάρχει από το 2004 και πέρα), ενώ η διαδικασία χορήγησης ασύλου είναι, σύμφωνα και με τις πιο θεσμικές πηγές, μια παρωδία (0,3% παροχή ασύλου το 2010 και ενώ 60.000 αιτήσεις εκκρεμούν για χρόνια). Ο νόμος που έφερε ο Παπουτσή στη Βουλή όχι μόνο δεν λύνει το πρόβλημα, αλλά σφραγίζει την πρόθεση της κυβέρνησης να μην προχωρήσει σε οποιοδήποτε τύπου νομιμοποίηση για χιλιάδες μετανάστες (ανάμεσά τους και 160 χιλιάδες από τους 460 χιλιάδες, που είχαν χαρτιά και τα έχασαν λόγω ανεργίας και αδυναμίας να συγκεντρώσουν τα απαραίτητα ένσημα).

Στο πεδίο του σκληρού πυρήνα του κράτους, τα πράγματα είναι ακόμα χειρότερα. Η ΕΛΑΣ είναι πλέον διαβόητη για τις ρατσιστικές της μεθόδους. Οι καταγγελίες δεν έρχονται από κάποιες αντιρατσιστικές οργανώσεις: οι γερμανοί αστυνομικοί που συμμετέχουν στα ευρωπαϊκά κλιμάκια της FRONTEX έφτασαν να ζητήσουν την απομάκρυνσή τους από το σώμα, αν δεν σταματήσει η ρατσιστική μεταχείριση των μεταναστών από τις ελληνικές αρχές!

Δεν είναι όμως μόνο στην αστυνομία που εντοπίζεται το πρόβλημα. Σύμφωνα με έρευνα που διεξήγαγε ο καθηγητής εγκληματολογίας και βοηθός του συνηγόρου του Πολίτη Βασίλης Καρύδης στα αρχεία του Εφετείου Κακουρηγημάτων Αθήνας το καλοκαίρι του 2008, η ποινική μεταχείριση των κατηγορουμένων από τους δικαστές διαφοροποιείται συστηματικά με βάση φυλετικά κριτήρια. Βασικό συμπέρασμα της έρευνας ήταν ότι «οι αλλοδαποί μετανάστες κατηγορούμενοι, ιδιαίτερα όσοι συγκεντρώνουν τα χαρακτηριστικά αλλοδαπός - άντρας - ηλικίας 35 έως 50 ετών - εργάτης, υφίστανται σαφώς δυσμενέστερη μεταχείριση κατά την επιμέτρηση των ποινών» συγκριτικά με τους Έλληνες κατηγορουμένους.

Επειδή ακριβώς το ρατσιστικό οικοδόμημα λειτουργεί σαν πυραμίδα, οι κορυφές της κυβέρνησης και του κράτους στέλνουν το

μήνυμα των διακρίσεων σε βάρος των μεταναστών σε όλες τις βαθμίδες του κράτους και κατόπιν στο σύνολο

της κοινωνίας. Έτσι, για παράδειγμα, οι διευθυντές των σχολείων καλούνται πλέον να ελέγχουν την νομιμότητα των χαρτιών των ανήλικων μεταναστών μαθητών, από την εισδοχή τους στο σχολείο μέχρι την συμπλήρωση Μηχανογραφικού δελτίου για την είσοδο στο Πανεπιστήμιο. Το ίδιο μήνυμα στέλνεται πλέον στους διευθυντές των νοσοκομείων: η απομάκρυνση των μεταναστών ασθενών θα αποτελεί πλέον δείκτη της υπαγωγής των νοσοκομειακών μονάδων στις επιταγές του Μνημονίου και των περικοπών. Ο Λοβέρδος ως υπουργός Υγείας, με την υποστήριξη του Γεωργιάδη του ΛΑΟΣ, κοστολόγησαν σε δήθεν 150 εκατομμύρια ευρώ τη "σπατάλη" που προκαλούν οι μετανάστες στο ΕΣΥ. Δεν κοστολόγησαν βέβαια τη ζημία των εκατοντάδων χιλιάδων ανασφάλιστων εργατών, ντόπιων και μεταναστών, για τα ασφαλιστικά ταμεία και το σύστημα υγείας, προς όφελος των εργοδοτών, που τσεπώνουν τις ανεύπρακτες εισφορές.

Η θεσμοποιημένη ρατσιστική πολιτική στην εργασία είναι μια σκληρή πραγματικότητα. Οι μετανάστριες και οι μετανάστες, που είναι στη συντριπτική τους πλειοψηφία εργάτες, είναι ένα χρυσωρυχείο για την εργοδοσία: είναι φτηνότεροι από τους ντόπιους, συνήθως ανασφάλιστοι και έχουν ένα επιπλέον εμπόδιο αν επιθυμούν να συνδικαλιστούν - την παρανομία και την ρατσιστική αντιμετώπιση των κρατικών αρχών. Ένα παρόμοιο πεδίο είναι κι αυτό της κατοικίας: εκατοντάδες ιδιοκτήτες σπιτιών στο κέντρο της Αθήνας εκμισθώνουν ρημαγμένα διαμερίσματα σε μετανάστες που είναι και οι μόνοι που θα δέχονταν να τα μισθώσουν. Στις "καλές" περιοχές, αντίθετα, τα ενοικιαστήρια συνήθως περιέχουν την ένδειξη "όχι μετανάστες". Έτσι, η παρουσία των μεταναστών - ως αποτέλεσμα της παρανομίας και της φτώχειας - είναι μεγαλύτερη στις πιο υποβαθμισμένες και φτωχές περιοχές των πόλεων. Η συσχέτιση της «λαθρομετανάστευσης» με την «υποβάθμιση» γίνεται έτσι μια αυτοεκληρούμενη προφητεία.

Αντιρατσιστική απάντηση

Παρ' όλες τις θηριώδεις

προσπάθειες, ο ρατσισμός στην Ελλάδα δεν έχει καταφέρει να διαστρέψει μαζικά τη συνείδηση των εργαζόμενων και της νεολαίας. Η όξυνση της ταξικής πάλης το 2010, αλλά και όλες οι εμπειρίες σύγκρουσης με την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας την προηγούμενη πενταετία (με κορύφωση τον Δεκέμβρη του 2008) σήμαναν ότι η αντιμεταναστευτική υστερία που ενορχήστρωσαν το κράτος και οι κυβερνήσεις μαζί με τα δεκανίκια τους δεν απέκτησε ποτέ πλειοψηφική επιρροή και υποστήριξη. Το σημαντικότερο σημείο όμως που πρέπει να αναδειχτεί - γιατί συνήθως αποσιωπάται - είναι ο ρόλος που έπαιξαν οργανωμένα εργατικά κομμάτια στην κόντρα με τον ρατσισμό. Η κυρίαρχη συζήτηση θέλει τον πολυπολιτισμό να είναι κτήμα μιας φιλελεύθερης ελίτ, σε αντίθεση με τα ρατσιστικά αντανακλαστικά που είναι δήθεν «αυτόματα» στις κατώτερες τάξεις. Πρόκειται για ασυγχώρητη άγνοια, αν όχι ηθελημένη διαστρόφιξη, που σίγουρα δεν ισχύει στην ελληνική περίπτωση.

Στην πραγματικότητα, ο αντιρατσισμός στην Ελλάδα, και μάλιστα στην πιο εφαρμοσμένη του μορφή, είχε να κάνει με οργανωμένα κομμάτια της εργατικής τάξης. Τα συνδικάτα στην Ελλάδα δεν αποδέχτηκαν ποτέ πολιτικές «ποσοστάσεων» ή «εθνικής προτεραιότητας» (όπως το έκαναν για παράδειγμα τα συνδικάτα στην Αυστρία, που έθεσαν ζήτημα προτεραιότητας στην εύρεση εργασίας για τους Αυστριακούς εργάτες, με αποτέλεσμα το δυνάμωμα των φαινομένων τύπου Χάιντερ). Τα συνδικάτα των εκπαιδευτικών και των γιατρών και νοσηλευτών στην Ελλάδα εξασφάλισαν την παιδεία και την υγεία των μεταναστών, παρά τις συστηματικές ρατσιστικές ντιρεκτίβες, με αποτέλεσμα το κύμα της αλβανικής - κατά βάση - μετανάστευσης των αρχών της δεκαετίας του '90 να μην αποτελεί πλέον κομμάτι της δημόσιας αντιπαράθεσης για το μεταναστευτικό.

Οι ίδιοι οι μετανάστες έχουν κάνει σημαντικά βήματα μπροστά στον τρόπο με τον οποίο οργανώνονται και διεκδικούν τη νομιμοποίηση και τα δικαιώματά τους. Οι πρόσφατες κινητοποιήσεις των Ιρανών και των Αφγανών πολιτικών προσφύγων για την χορήγηση πολιτικού ασύλου και η απεργία

πείνας των 300 μεταναστών για νομιμοποίηση είναι χαρακτηριστικές. Η μαζική συμμετοχή μεταναστών σε αντιρατσιστικές πορείες δεν είναι καινούργια: ωστόσο η συμμετοχή οργανωμένων μπλοκ μεταναστών εργατών στις πανεργατικές απεργίες του 2010 ήταν πραγματικά πρωτοφανής.

Οι μετανάστες είναι γυναίκες και άντρες κυνηγημένοι από πολέμους, ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις, καταστροφές και δικτατορικά καθεστώτα και οι δεν πρέπει να βρουν φράχτες, FRONTEX και συνοριοφύλακες πλησιάζοντας τα σύνορα της Ευρώπης, αλλά καταφύγιο και ελεύθερη πρόσβαση.

Αυτός που μπορεί να τους απλώσει το χέρι είναι το εργατικό κίνημα. Οι εμπειρίες των μαχών της τελευταίας χρονιάς έχουν συσσωρευτεί σε ταξική οργή και διάθεση για σύγκρουση, που δύσκολα αποπροσανατολίζονται με τα ρατσιστικά παραμύθια για τους μετανάστες. Ταυτόχρονα, οι πρωτοβουλίες του αντιρατσιστικού κινήματος ("Κίνηση Ενωμένοι Ενάντια στο Ρατσισμό και τη Φασιστική Απειλή", τοπικές Αντιρατσιστικές Πρωτοβουλίες) έχουν δημιουργήσει μια μαχητική μειοψηφία που αντιστέκεται ενεργητικά στον ρατσισμό και με την κατάλληλη πολιτική μπορεί να ξεσηκώνει πλειοψηφίες στο πλευρό των μεταναστών και των προσφύγων. Σήμερα, περισσότερο από ποτέ, είναι επίσης κρίσιμο το χτίσιμο του αντιρατσιστικού κινήματος να συνδυάζεται με εναλλακτική πολιτική πρόταση για την αντικαπιταλιστική έξοδο από την κρίση και την ενίσχυση μιας νέας αντικαπιταλιστικής Αριστεράς, που βλέπουμε να αναδύεται σε όλη την Ευρώπη.

Απ' αυτή την άποψη, το τείχος που χτίζει ο Παπουτσή στον Έβρο είναι η προέκταση του τείχους που χτίζει η συμμαχία του Μνημονίου ανάμεσα στους εργαζόμενους και τους μισθούς τους, στους δικηγόρους και τις ελάχιστες αμοιβές τους, στους άνεργους και τις δουλειές τους, στους συνταξιούχους και τις συντάξεις τους, στους νέους και το μέλλον τους. Ντόπιοι και μετανάστες εργαζόμενοι, πρέπει να ενωθούμε για να γκρεμίσουμε αυτά τα τείχη όλοι μαζί. Η τύχη των μεταναστών είναι δεμένη με την τύχη του εργατικού κινήματος στην Ελλάδα. Μνημόνιο και ρατσισμός θα επικρατήσουν μαζί

ΚΑΚΑ ΜΑΝΤΑΤΑ ΓΙΑ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΦΑΣΤ ΤΡΑΚ ΛΕΗΛΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ ΤΗΣ ΦΥΣΗΣ

Μετά τον εργασιακό και ασφαλιστικό μεσαίωνα που επέβαλλαν στη χώρα μας ΠΑΣΟΚ και ΤΡΟΪΚΑ στο κρεβάτι του Προκρούστη οδηγείται και η περιβαλλοντική νομοθεσία.

ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΩΣ ΕΝΝΟΜΟ ΑΓΑΘΟ

Η περιβαλλοντική νομοθεσία αναπτύχθηκε στη δεκαετία του '70, στη διάρκεια της μετάλλαξης των βιομηχανικών δυτικών οικονομιών σε οικονομίες υπηρεσιών, με κύριο χαρακτηριστικό τη μετανάστευση βιομηχανικών μονάδων σε χώρες του τρίτου κόσμου, όπου η νομοθετική προστασία εργαζομένων και φύσης, ήταν ανύπαρκτη.

Παράλληλα στις αποβιομηχανοποιημένες πλέον δυτικές μητροπόλεις αναδύθηκαν οικολογικά κινήματα, που διεκδίκησαν ποιότητα ζωής και προστασία του φυσικού περιβάλλοντος.

Ήδη από το 1972 σε αναφορά του CLUB DE ROME γίνεται λόγος για τα όρια της ανάπτυξης (les limites de la croissance), ενώ ο όρος «αειφόρος ανάπτυξη» υιοθετείται στο συνέδριο του ΟΗΕ στο Rio de Janeiro το 1992. Σε επίπεδο Ε.Ε. εκδίδεται η οδηγία 85/337/ΕΟΚ και η Ελλάδα ενσωματώνει την οδηγία αυτή στο νόμο 1650/1986 για τη προστασία του περιβάλλοντος, ο οποίος νόμος θα γίνει το σημαντικότερο εργαλείο για

τη παραγωγή της πλούσιας περιβαλλοντικής νομολογίας του Έτηματος του ΣτΕ.

Η ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ Η ΜΕΤΑΛΛΑΞΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ ΣΕ «HAVEN POLLUTION COUNTRY»

Τη παραπάνω ειδυλλιακή εικόνα έρχεται βίαια να ανατρέψει η κυβέρνηση της «πράσινης ανάπτυξης» με τη πρόωθηση προς ψήφιση του επαίσχυντου περιβαλλοντοκτόνου Ν.3894/2010 για την «Επιτάχυνση και διαφάνεια υλοποίησης στρατηγικών επενδύσεων», γνωστού στην πασοκική αργκό και ως fast track, νεολογισμού που αποτελεί λογοκλο-

πή της εμπορικής ονομασίας ενός ιντερνετικού πρωτοκόλλου ανταλλαγής αρχείων mp3.

Στο όνομα και για λογαριασμό των ανηλεών δανειστών μας και της τρόικας η κυβέρνηση των «αντιεξουσιαστών της εξουσίας», υπερβάλλοντας εαυτόν σε νομοθετική παραγωγή, επιβάλλει στους «κοπρίτες» υπηκόους της νεοαποικιακού νόμου που θα ζήλευε και ο στυγνότερος δικτάτορας τριτοκοσμικής χώρας, επιδιώκοντας τη μετατροπή τους σε σύγχρονους σκλάβους των υπερεθνικών και εθνικών οικονομικών ελίτ οι οποίες αναζητούν απεγνωσμένα επενδυτικές ευκαιρίες που μεταφράζονται σε κατάργηση

κάθε περιορισμού στη μανιόδη επιδίωξη κέρδους.

Έτσι επιβλαβείς περιορισμοί στη λύσσα του Κεφάλαιου για ολόένα και περισσότερα κέρδη ανακηρύσσονται από τη χορωδία της κατοχικής κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ και των ΜΜΕ οι νομοθεσίες προστασίας των εργαζομένων και της φύσης και επισπεύδεται η κατάργησή τους, έτσι ώστε η χώρα μας να γίνει ανταγωνιστική με τις τριτοκοσμικές χώρες που προσφέρουν στους ξένους επενδυτές ανθρώπινους και φυσικούς πόρους προς λεηλασία και το φυσικό τους περιβάλλον προς κατ' εξακολούθηση ασέλγεια.

(συνέχεια στη σελίδα 11)

ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ **ΑΛΛΩΣ** ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗ

Με τη δημοσίευσή του στο Φ.Ε.Κ. Α' 211/16.12.2010, ο Ν. 3898/2010 για τη «Διαμεσολάβηση σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις» εισήγαγε στο εσωτερικό δίκαιο την κοινοτική οδηγία 2008/52/ΕΚ. Διαμεσολάβηση, θεσμός ξενόφερτος, εισαγόμενος από το αταίριαστο προς την ελληνική δικαιοσύνη παράδοση αγγλοσαξονικό δίκαιο, είναι επιγραμματικά η *εξώδικη διαρθρωμένη διαδικασία κατά την οποία τα μέρη προσφεύγουν ενώπιον του διαμεσολαβητή, ο οποίος είναι μη δικαστικός λειτουργός, με σκοπό την συναινετική επίλυση της διαφοράς, το πρακτικό της οποίας θα αποτελέσει τίτλο εκτελεστό.*

Στην αιτιολογική έκθεση του παραπάνω νόμου, αναφέρεται με έκδηλη απολογητική διάθεση και προσπάθεια να πείσει με οργουελικό τρόπο, ότι «με τη διαμεσολάβηση, η κρατική δικαιοσύνη δεν αμφισβητείται και δεν ιδιωτικοποιείται», «ουδείς δικαιούται να επιβάλλει τη διαμεσολάβηση», «θα αποβεί προς όφελος όλων, δικαστών, δικηγόρων, πολιτών», «οι δικηγόροι δε θα απολέσουν την επαγγελματική ύλη τους». Κι όμως, μια απλή παράθεση των κειμένων του νόμου αρκεί για να αντιληφθεί κανείς το πραγματικό νόημα και στόχο του νέου αυτού θεσμού.

Από τα άρθρα 3,8,9,10 και 12 προκύπτει ότι εκτός από την οικειοθελή προσφυγή των μερών στη διαδικασία της διαμεσολάβησης, αυτή μπορεί επιβληθεί αναγκαστικά με νόμο ή διαταγή του δικαστηρίου, **αποκλείοντας έτσι τη δικαστική επιδίωξη της αξίωσης.** Ο διαμεσολαβητής - ιδιώτης, που ορίζεται και αμειβεται

από τα μέρη, μπορεί να πραγματοποιεί **μυστικές συναντήσεις** με το καθένα από αυτά χωριστά, ευθύνεται μόνο για δόλο, ενώ αν επιτευχθεί **συμφωνία αυτή κρατείται απόρρητη και εκτελείται** κατά τη διαδικασία της αναγκαστικής εκτέλεσης με συνοπτικές διαδικασίες. Για όλη δε αυτή την «συνωμοτική» διαδικασία, **δεν τηρούνται πρακτικά!**

Κατόπιν τούτου, ο πολίτης χάνει τα εγγύηματα του αμερόληπτου δικαστικού λειτουργού και κινδυνεύει να πέσει θύμα συμπαιγνίας και συμπεριφορών που ενδέχεται να εξυπηρετεί ένας διαμεσολαβητής, αφού ως ιδιώτης, θα έχει τον προσωπικό του κύκλο διασυνδέσεων και εξαρτήσεων. Ο νέος θεσμός **καταλύοντας την αρχή της δημοσιότητας**, επιδιώκει να μας βάλει σε μία περίοδο μυστικών συμφωνιών κάτω από το τραπέζι, όπου μεγάλα συμφέροντα θα μπορούν, προσφεύγοντας στην «εχεμύθεια» της διαμεσολάβησης, να καλύπτουν τις ατασθαλίες τους. Επίσης **δεν προβλέπεται η προσβολή της επιτευχθείσας συμφωνίας με ένδικα μέσα.** Ας σημειωθεί και η ιδιαίτερη περίπτωση κατά την οποία ο πολίτης θα αναγκαστεί να ακολουθήσει τη διαδικασία της διαμεσολάβησης όχι μόνο από το νόμο αλλά και γιατί θα έχει υπογράψει **συμβάσεις προσχώρησης** με ισχυρά μέρη (π.χ. Τράπεζες), όπου η σχετική πρόβλεψη, στην οποία μάλιστα θα διορίζεται συγκεκριμένος διαμεσολαβητής, θα βρίσκεται στα «ψιλά γράμματα».

Είναι άραγε αυτό το πρώτο βήμα για το τέλος μιας εποχής απονομής της δικαιοσύνης όπως την ξέραμε; Η κα Ρωζάνη Κωστατζίκη, μέλος του

Δ.Σ. του Δ.Σ.Θ., εισηγήτρια του θέματος αυτού στην ημερίδα που πραγματοποίησε ο Δ.Σ.Θ. στις 19.12.2010, χαρακτήρισε στην εισήγησή της το θεσμό της διαμεσολάβησης σαν **«εναλλακτική μορφή απονομής της δικαιοσύνης»!** Μεγάλο τμήμα, λοιπόν, από την αρμοδιότητα της συνταγματικά κατοχυρωμένης **δημόσιας δικαστικής εξουσίας**, έκφανση της λαϊκής κυριαρχίας, **ιδιωτικοποιείται**, χωρίς κανείς να μπορεί να προβλέψει και σε ποιους άλλους τομείς μπορεί να επεκταθεί η ιδιωτικοποίηση αυτή στο μέλλον. Ήδη στο πρώτο Διεθνές Συνέδριο Διαμεσολάβησης «Λισσαβόνα, Οκτώβριος 2010», ακουστήκαν εισηγήσεις για εφαρμογή της διαμεσολάβησης και σε ποινικές, σχολικές και περιβαλλοντικές υποθέσεις, καθώς και σε πάσης φύσεως υποθέσεις μεταξύ κρατούμενων σε σωφρονιστικά ιδρύματα. Όμως και για μας τους δικηγόρους, η διαμεσολάβηση, όχι μόνο δεν αποτελεί ευκαιρία για ένα ευρύτερο πεδίο επαγγελματικής δράσης, αλλά αντίθετα **αφαιρεί δικηγορική ύλη και συρρικνώνει το θεσμικό μας ρόλο.** Στο άρθρο 4γ', όπου δίνεται ο ορισμός του διαμεσολαβητή και με ευχολόγιο μόνο θεσπίζεται η αμεροληψία του, προβλέπεται ότι για ένα σημαντικό μέρος, δηλαδή αυτό των διασυννοριακών διαφορών, **ο διαμεσολαβητής μπορεί να μην είναι καν νομικός**, κάτι που εύκολα μπορεί να επεκταθεί και στις εσωτερικές διαφορές, όπως άλλωστε προβλέπει το άρθρο 3β' της ενσωματωθείσας οδηγίας. Η διάθεση για τον τύπο του διαμεσολαβητή που επιθυμούν οι εμπνευστές του νόμου, αλλά και για τον

τρόπο και τις προϋποθέσεις κτήσης του σχετικού τίτλου αποτυπώνεται ξεκάθαρα στα άρθρα 5,6 και 7. **Φορείς κατάρτισης των επίδοξων διαμεσολαβητών θα είναι ένας τουλάχιστον Δικηγορικός Σύλλογος και ένα τουλάχιστον από τα Επιμελητήρια της χώρας**, η ισότιμη συμμετοχή των οποίων επιβεβαιώνει ότι διαμεσολαβητές δε θα είναι μόνο δικηγόροι. Όλοι δε οι ειδικότεροι όροι και προϋποθέσεις αδειοδότησης και λειτουργίας των φορέων κατάρτισης **θα ρυθμιστούν στο μέλλον με Π.Δ., αφήνοντας πολλά βασικά σημεία αυτής της διαδικασίας εσκεμμένα αρρήθμιστα.** Και ενώ για τη χορήγηση της άδειας ίδρυσης οι φορείς κατάρτισης θα καταθέτουν παράβολο υπέρ του Δημοσίου (επίσης το ύψος του οποίου μέλει να καθοριστεί με Υ.Α.), τα **δίδακτρα των υποψηφίων θα καταβάλλονται σε ιδιώτη συνεργάτη - εκπαιδευτή του σχετικού φορέα**, καθώς ο θεσμός είναι τόσο καινούργιος ώστε κανένα Υπουργείο, Δικηγορικός Σύλλογος ή Επιμελητήριο δεν είναι σε θέση να καταρτίσει τους υποψηφίους διαμεσολαβητές και χρειάζονται βοήθεια **έξωθεν.** Το **κόστος των διδασκτρών αυτών** ασφαλώς και δε θα είναι ευκαταφρόνητο. Για παράδειγμα, η ηγεσία του Δ.Σ.Θ., αρχικά είχε εξασφαλίσει συνεργασία, που τελικά δεν ευδοκίμησε, με ιδιώτη από το εξωτερικό που θα αναλάμβανε την κατάρτιση των μελών του Συλλόγου, με κόστος διδασκτρών 2.500 ευρώ για κάθε ενδιαφερόμενο. Για την πιστοποίησή τους, οι καταρτισμένοι διαμεσολαβητές θα δίνουν εξετάσεις, **καταβάλλοντας εξέταστρα ανώστου ποσού** - αφού και αυ-

τό θα καθοριστεί στο μέλλον με Υ.Α. - ενώπιον ενός δικαστικού λειτουργού και πενταμελούς επιτροπής, απαρτιζόμενη από τρεις διαπιστευμένους διαμεσολαβητές και δύο δικηγόρους, ακόμα μια τρανή απόδειξη ότι **οι διαμεσολαβητές δε θα είναι μόνο δικηγόροι.** Σημειώνεται τέλος ότι, αν και θεσπίζεται η υποχρεωτική παράσταση δικηγόρου στη διαδικασία της διαμεσολάβησης, **πουθενά δεν γίνεται μνεία για το ύψος της αμοιβής** ούτε του **διαμεσολαβητή**, ούτε και των **παρισταμένων δικηγόρων.**

Τι χρειαζόταν, λοιπόν η διαμεσολάβηση αν όχι για να ανοίξει το δρόμο για την **ιδιωτικοποίηση της δικαιοσύνης;** Οι ήδη ισχύουσες δικονομικές διατάξεις, όπως διαιτησία, άρθρα 208 επ., 233 παρ. 2 του ΚΠολΔ κ.α., εξυπηρετούσαν επαρκώς την εκούσια προσφυγή σε συμβιβαστική επίλυση της διαφοράς. Πλέον ο «καλός» δικηγόρος - διαμεσολαβητής, δε θα είναι αυτός που έχει βαθιά γνώση του νόμου, αλλά αυτός που θα διαπραγματευτικά και καιροσκοπικά τερτίπια, ευγενώς ονομαζόμενα ως «τεχνικές διαπραγματεύσεις». Άλλωστε όπως γλαφυρά περιέγραψε η κα Δήμητρα Τριανταφύλλου, δικηγόρος Δ.Σ.Θ., στα σεμινάρια που διεξήγαγε ο Σύλλογος στις 6/7.10.2010, «ο δικηγόρος του 21^{ου} αιώνα είναι νομικός επιχειρηματίας, δεν διεκδικεί παρά επιτελεί ρόλο χορογράφου!» **Και ας μη λησμονούμε πως η ηγεσία του Δ.Σ.Θ. αυτήν τη φόρμα στα δελτία της συνταγματικά κατοχυρωμένης, κρατικής απονομής της Δικαιοσύνης, τη θέωρησε «δικαίωση».**

ΚΑΚΑ ΜΑΝΤΑΤΑ ΓΙΑ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΦΑΣΤ ΤΡΑΚ ΛΕΗΛΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ ΤΗΣ ΦΥΣΗΣ

(συνέχεια από σελίδα 10) Η μετατροπή της χώρας σε «καταφύγιο ρύπανσης» (haven pollution country) είναι πέραν κάθε αμφιβολίας βέβαιη εάν ο επαίσχυντος Ν.3894/2010 εφαρμοσθεί για να προσελκύσει επενδύσεις τύπου «Ελληνικός Χρυσός» στις Σκουριές Χαλκιδικής, επένδυση που φιλοδοξεί, αφού εξαφανίσει ένα καταπράσινο βουνό, καταπιεί τα νερά ενός ποταμού, μολύνει τον υδροφόρο ορίζοντα με κρύα και προκαλέσει ανήκεστες βλάβες στη χλωρίδα και πανίδα του τόπου, αλλά και στην υγεία των κατοίκων της περιοχής, να εξορύξει μερικούς τόνους χρυσού και χαλκού προς τέρψη και αγγαλίαση των θυλακίων των μετόχων της εταιρείας.

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗ ΑΣΥΛΙΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΕΡΓΟΛΑΒΟΥΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΕΤΑΙΡΕΙΕΣ

To grosso colpo για την κατάταξη

της επένδυσης στο επίπεδο της περιβαλλοντικής ασυλίας είναι ο χαρακτηρισμός της ως «στρατηγική επένδυση».

Το χαρακτηρισμό μιας επένδυσης ως στρατηγικής αναλαμβάνει διυπουργική Επιτροπή, κατόπιν γνωμοδοτήσεως της ιδιωτικών συμφερόντων εταιρείας με την επωνυμία «INVEST IN GREECE A.E.».

Από τη στιγμή που μια επένδυση χαρακτηριστεί στρατηγική :

- Απαλλάσσεται των γνωμοδοτήσεων υπουργείων ή φορέων του Δημοσίου όπως π.χ. Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης ή δασικών υπηρεσιών προκειμένου να λάβει περιβαλλοντική αδειοδότηση.
- Η έγκριση περιβαλλοντικών όρων εκδίδεται από το ΥΠΕΚΑ εντός 2 μηνών από την υποβολή της Αίτησης του κυρίου του έργου. Σε περίπτωση καθυστέρησης θεωρείται, κατά πλάσμα του νόμου, ότι η έγκριση δόθηκε σιωπηρά.

• Η απόφαση έγκρισης Περιβαλλοντικών όρων δεν προσβάλλεται στο Ε' τμήμα του ΣτΕ, αλλά στο Διοικητικό Εφετείο.

• Τα «στρατηγικά επενδυτικά» σχέδια μπορούν να χωροθετηθούν οπουδήποτε στη χώρα χωρίς κανένα περιορισμό, πέραν των περιοχών απολύτου προστασίας της φύσης, που στην Ελλάδα μετρούνται στα δάχτυλα του ενός χεριού. (π.χ. δάσος Δαδιάς)

• Για τους στρατηγικούς επενδυτές συγχωρούνται παρεκκλίσεις από την πολεοδομική νομοθεσία (π.χ. αύξηση συντελεστή δόμησης) με απλό π.δ. που εκδίδεται με πρόταση του ΥΠΕΚΑ

• Για τους στρατηγικούς επενδυτές δίνεται δυνατότητα, πάλι με π.δ. να μετατοπίζονται στη θάλασσα το όριο του αιγιαλού, ή πιο απλά να μπαίνουν λιμάνια και παραλίες και να δημιουργούν νέα ακίνητα, τα οποία θα τους τα μισθώνει στη συνέχεια

το δημόσιο.

• Το Δημόσιο θα αναλαμβάνει κατόπιν απόφασης του ΥΠΕΚΑ για την εξυπηρέτηση των στρατηγικών επενδυτών, τη σύνδεση των εργοταξίων με τα δίκτυα ΔΕΗ, ύδρευσης, φυσικού αερίου, καθώς και τη κατασκευή οδών προσπέλασης και κόμβων σύνδεσης με το οδικό δίκτυο, προφανώς χωρίς εκπόνηση ΜΠΕ. Προβλέπεται ακόμη απαλλοτρίωση, χάριν των επενδυτών δασικών εκτάσεων αλλά και κοινοχρήστων και κοινωφελών χώρων εντός του ρυμοτομικού σχεδίου πόλεων και χωριών.

Τους ανέμελους παιανισμούς της κυβέρνησης περί πράσινης ανάπτυξης έχει αντικαταστήσει ο βλοσυρός Hayekικού τύπου λόγος περί «βιωσιμότητας του χρέους» και τον προ-μνημονίου στόχο της «αειφόρου ανάπτυξης», ο συντριπτικός για τη κοινωνία και το φυσικό περιβάλλον στόχος «της άνευ ορίων και όρων ανάπτυξης για τη πληρωμή των δα-

νειστών μας».

Τον κοινωνικό καιάδα που έχει σκάψει η κυβερνητική πολιτική για τον ενταφιασμό των δικαιωμάτων μας συνάδοντας με τη πιο σκληρή εκδοχή της οικονομίας της αγοράς που πρέσβευαν οι ηγέτες της σχολής του Σικάγου και οικονομικοί σύμβουλοι του Πινοσέτ, Φριντμαν και φον Χάγκεκ, πρέπει να κλείσουμε το συντομότερο, αφού προηγουμένως ριξουμε μέσα σε αυτόν τη κυβέρνηση και τους συνοδοιπόρους της πριν να είναι πολύ αργά για όλους μας. **Αν οι Αμερικάνοι και ο Μηγαλιότα ήθελαν να κάνουν την Κούφα το μπροδείο της Αμερικής, η ευκυβέρνηση και η τρικόκα θέλουν να κάνουν την Ελλάδα βόδρο των εθνικών και προεδρικών επιχειρηματιών.**

Εναλλακτική Πρωτοβουλία Δικηγόρων

Η ιστορία δράφεται με **ΑΝΥΠΑΚΟΗ**

ΑΓΩΝΑΣ-ΡΗΞΗ-ΑΝΑΤΡΟΠΗ

enallaktiki.wordpress.com

Ενάντια στην απελευθέρωση, το ΦΠΑ και τη μετατροπή του Δικηγόρου σε επιχειρηματία | **Για τα Δικαιώματα των "συνεργατών"** | Για την υπεράσπιση των πολιτικών και κοινωνικών δικαιωμάτων | Να πληρώσουν την κρίση αυτοί που τη δημιούργησαν | **Στο μονόδρομο του μνημονίου ν' αντιτάξουμε το μονόδρομο της ΑΝΑΤΡΟΠΗΣ...**

Ακριτίδου Όλγα

Ανουσάκη Κατερίνα

Βελεγράκη Άννα

Βυζέλη Λευκή

Γούσης Κώστας

Κάτσια Ντίνα

Κλεισιάρης Ζήσης

Κουρουνδής Μπάμπης

Νικολαΐδης Ιωσήφ

Πανταζάτου Αθηνά

Παπαθανασίου Νίκος

Πάσογλου Γιώργος

Πατσιαντάς Κώστας

Ρουμελιώτη Βάσω

Σκουνάκη Αρετή

Τζαμαδάνης Γιώργος

Τοπαλίδης Χρήστος

Τορπουζίδης Κώστας

Τορώνη Κατερίνα

Τόττας Γιάννης

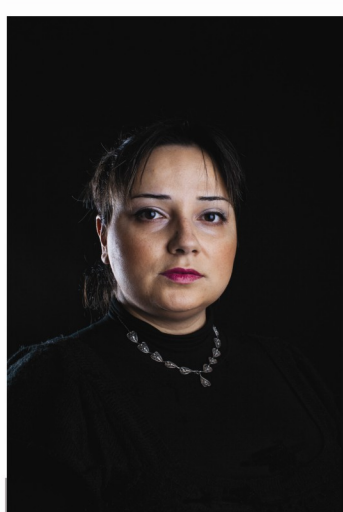
Τσαμπαρδούκας Ηλίας

Φελεσάκης Άγγελος

Χαριστού Ντίνα

Χασανάκου Μαρία